№ 66 (489). Четвер, 24 червня 1999 року

Засновано в березні 1991 року

Український ФУТБОЛ

Ціна вільна

видання газети Молодь України

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

АРМАГЕДОН ДЛЯ "ТОРПЕДО" ТА МОМЕНТ ІСТИНИ ДЛЯ ФК "ЧЕРКАСИ" І "ПРИКАРПАТТЯ"

У суботу, 26 червня, відбудеться Конференція ПФЛ України, яка повинна прийняти кілька важливих рішень та обрати на новий строк президента ліги. А у вівторок відбулося засідання ради ПФЛ, яке попередньо розглянуло питання та підготувало їх до можливого затвердження на Конференції.

А найбільше часу було затрачено на розгляд ситуації, пов'язаної із запорізьким "Торпедо", та тих проблем, що виникають.

Запорізька команда потрапила у фінансову скруту, виходу з якої не видно. Футболісти вже кілька місяців не отримують заробітної плати й декілька з них уже мають статус вільних агентів: на черзі — друга група. У понеділок відбулося засідання ради директорів СП "АвтоЗАЗДЕУ", на якому було прийняте рішення відмовити у фінансуванні клубу.

Тож, беручи до уваги все це, про допуск "Торпедо" до участі у вищій лізі не може бути й мови. А подальша доля клубу повинна бути вирішена її керівниками до 26 червня — гратиме команда в першій, другій лізі чи взагалі втратить статус неаматорської.

Для участі в змаганнях клуб повинен розв'язати всі спірні питання з футболістами (адже, коли всі вони залишать клуб, автозаводців автоматично не допустять до будь-яких змагань) й надати фінансові гарантії.

Виникла проблема із заповненням шістнадцятої вакансії у вищій лізі. Подібна ситуація — відмова команди од підвищення в ранзі, чинним регламентом не передбачена й має вирішуватись радою ПФЛ.

Найоб'єктивнішими пропозиціями були дві: або відразу перевести у вищу лігу четверту команду третьої ліги (найвірогідніше ФК "Черкаси", але, можливо, — й "Чорноморець"), або ж провести додатковий матч між командами, що зайняли п'ятнадцяте місце у вищій лізі — "Прикарпаттям" та четверте — в першій.

Прихильників обох пропозицій була приблизно однакова кількість і кожен відстоював свою. Тому рішення довелося приймати голосуванням: 8 проти 6 висловилися за додатковий матч. Було визначено й дату його проведення, яка б влаштовувала представників обох ліг — 4 липня в Києві (був запропонований також Симферополь).

Іван КАРАВАЙ.

Ігор ЯВОРСЬКИЙ: "СПРАВЕДЛИВЕ РІШЕННЯ ПФЛ"

із перших уст

Володимир МУНТЯН: "У СУПЕРНИКІВ ВАГОМА ФОРА"

У зв'язку з відмовою запорізького "Торпедо" від виступу наступного сезону в елітному дивізіоні, на засіданні бюро ПФЛ було прийняте рішення про стиковий матч між аутсайдером вищої ліги івано-франківським "Прикарпаттям" та клубом першого дивізіону ФК "Черкаси". Ціна матчу велика — виступ у наступному чемпіонаті серед найкращих українських команд. Тож було не зайвим поцікавитися у головного тренера "Прикарпаття" Ігоря ЯВОРСЬКОГО реакцією на рішення ПФЛ:

— Не очікували, що запоріжці відмовляться од місця в елітному дивізіоні, — бере слово Ігор Петрович. — Ми з піднесенням сприйняли цю звістку (нехай не ображаються на мене прихильники запорізького клубу), адже для нас випала реальна нагода реабілітувати себе в очах своїх симпатиків. Безумовно, гра буде важкою, я б навіть сказав, принциповою. Ще б пак, адже на кону стоїть вища ліга. Багато думок нині з приводу цього рішення, але я думаю, що воно справедливе.

— А чи не буде воно всупереч регламенту?

— Зрозумів ваш натяк. Так, спортивний принцип у цій ситуації деякою мірою потерпає. Але ж у регламенті не сказано, що шанс на вихід до еліти українського футболу має клуб, який посів у першій лізі четверте місце. "Прикарпаття" зайняло передостанню сходинку турнірного п'єдесталу. Тож цілком справедливо, що за "місце під сонцем" змагатимуться в очному поєдинку саме ці два колективи.

— Як готуватиметеся до гри?

— Через матч останнього туру з полтавською "Ворсклою". Після цієї гри буду вже реально знати, яким чином налаштовувати своїх футболістів на поєдинок з ФК "Черкаси".

— Які проблеми нині хвилюють "Прикарпаття" найбільше?

— Не фінансові. Усі обіцянки, які давало керівництво клубу футболістам, — виконані. Гравці отримали зарплату, преміальні. Нині наша найбільша проблема — травми провідних футболістів Ларіна та Забранського. Остаточно не відновив кондиції Русак, який навряд чи допоможе нам у стиковій грі. До того ж, чимало футболістів слабких.

— Чи влаштовує вас строк проведення звітної зустрічі?

— Важко сказати, адже після цієї гри майже не залишається часу на міжсезонну підготовку, комплектацію команди. Це, до речі, стосується і "Прикарпаття" і ФК "Черкаси". Нині ми ведемо селекційну роботу, відшукуємо гравців, які б гідно захищали кольори івано-франківського клубу.

— А чи не було б краще, якби матч відбувся за системою "плей-офф"?

— Можливо. Але якщо в першому випадку часу на підготовку майже не залишається, то в цьому разі його б не було взагалі. А обом командам у будь-якому випадку треба підсилюватись. А в разі нашої перемоги в клубі відбудуться великі кадрові зміни.

— Що маєте на увазі?

— Велика кількість футболістів у "Прикарпатті" не відповідає рівню вищої ліги. Звідси й вкрай невдалий виступ іванофранківців у цьому чемпіонаті — 15 місце реально віддзеркалює їхні можливості.

— А як, до речі, вони сприйняли звістку про цей матч?

— На відміну од керівництва — спокійно, й цим ми занепокоєні.

Андрій ВАРАКІН.

Після того, як запорізьке "Торпедо" зазнало повного краху — як фінансового, так і морального, а це призвело до парадоксального рішення клубу — не входити до вищої ліги, на засіданні ради ПФЛ розглядалось питання про "правоспадкоємця" автозаводців, який з наступного сезону представлятиме вищу лігу. Вирішено було провести поєдинок за право виходу у вищу лігу між "Прикарпаттям" та командою, яка посяде четверте місце в першій лізі. Найімовірніше, цим кандидатом буде ФК "Черкаси". До вашої уваги реакція головного тренера черкащан Володимира МУНТЯНА.

— Володимире Федоровичу, як прокоментуєте рішення ради ПФЛ про стиковий матч?

— Почнемо з того, що ФК "Черкаси" ще не втратив шансів (хоча, щоправда, і мінімальних) посісти в підсумку місце, вище за одеситів. А також враховуймо, що Конференція ПФЛ, яка відбудеться 26 червня, має остаточно прояснити це питання. Я ж як законослухняний громадянин прийму і приймаю будь-яке рішення, затверджене ПФЛ і яке не перечитиме регламенту проведення чемпіонату. Я тренер, і моє завдання — готувати команду, а не вирішувати питання юридично-правові та регламентарні.

— А як цю звістку зустріли в клубному керівництві і в футбольному колективі?

— Реакція президента ФК "Черкаси" Олександра Гуриновича була негативною, а в принципі, хіба можна було чекати іншого? Що ж до футболістів, то їхнє ставлення до цього рішення мені поки що не відоме (розмова відбулася вранці, 23 червня, а рада ПФЛ, на якій був присутній Володимир Федорович, 22 червня, о 14.00 — **О.П.**).

— Чи не вважаєте, що це рішення перечить регламенту проведення чемпіонату України 1998-1999 рр.?

— Мені важко однозначно говорити на цю тему, адже в регламенті є свої тонкощі та нюанси. Але мені відомо стовідсотково, що в тому ж таки регламенті записано: за такого випадку має йти мова не про додатковий матч, а про заміну команди, яка відмовилась. (Такого запису в регламенті нема. — **Ред.**).

— Останній матч "Черкас" — 29 червня. А гра з "Прикарпаттям" намічена вже на 4 липня. Чи встигне команда відновитись і належно підготуватись до цього поєдинку?

— У цьому плані в іванофранківців є фора, адже вони закінчують чемпіонат 25 червня. Але в будь-якому випадку ми старатимемося зіграти пристойно.

— Як нейтральне місто для проведення цього матчу було названо Київ. Що скажете з цього приводу?

— Лише одне: виконаємо будь-яке рішення ПФЛ. Єдина незручність, що "Черкаси" — першолігова команда, яка звикла грати не на таких стадіонах, як, приміром, у Києві. Але час ще є — як і для того, щоб ще позмагатись із "Чорноморцем", і для того, щоб гідно підготуватись до спарингу з "Прикарпаттям".

Розмову вів Олександр ПАНФІЛОВ.

P.S. Ситуація неординарна. І неоднозначна. Для більшої ясності пропонуємо витяги із регламенту чемпіонату 1998/1999 років:

3.3. Команди вищої ліги, які посіли в чемпіонаті 1998-1999 років **15 і 16 місця,** переводяться на наступний сезон до першої ліги.

3.4. Команди першої ліги, які посіли в сезоні 1998-1999 років **1 і 2 місця,** отримують право виступати в наступному сезоні у вищій лізі.

3.24. У тому випадку, якщо друга (третя) клубна команда, згідно з цим положенням, не має права на підвищення в ранзі, **право на перехід отримує команда, яка посіла в підсумковій таблиці наступне місце** після місць, які дають право на підвищення в класі.

3.27. На випадок відмови клубів (команд) од завойованого права виступати в лізі вищого рангу, **заміна** команд (клубів), які відмовились, на інші клуби (команди) в компетенції ПФЛ.

Точка зору

ПРО ЛОГІКУ, ЕМОЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВУ

Ухвала ради ПФЛ провести додатковий матч за місце серед еліти, звільнене запорізьким "Торпедо", що зазнало фінансового краху, сприйнята футбольною громадськістю неоднозначно.

Одверто кажучи, іншого сподіватися й не доводилося, бо в справі, розв'язання котрої вимагає жорсткого вибору, неодмінно й завжди будуть ображені. Тому спрогнозувати реакцію черкаського клубу міг би, либонь, і початкуючий уболівальник. Однак, емоції, а тим паче суб'єктивізм зацікавлених сторін, не часто сприяють у пошуках істини.

Логіка мислення тих, хто ухвалював рішення про додатковий матч, сумніву не викликає. ФК "Черкаси" не увійшов до чільного дуету за турнірними показниками, отже, його вихід у вищу лігу може відбутися тільки на пільгових умовах. Ні про який спортивний принцип за цієї ситуації не йдеться, бо на ті ж пільгові умови має повне право претендувати й кращий з двох вищолігових аутсайдерів. І прикарпатці, й футболісти Черкас однаковою мірою заслуговують бути найпершими кандидатами на місце в елітному дивізіоні, проте, жодному клубові не вдалося навести незаперечний аргумент на свою користь, оскільки єдиного, заздалегідь записаного в регламенті правила — про турнірну вищість — вони не дотрималися. Твердження ФК "Черкаси" про автоматичну заміну банкрута з дуету переможців першолігових змагань непереконливе, бо, по-перше, такий вихід із ситуації регламентними законами непередбачений, по-друге, вибравши цей шлях, можна й до абсурду дійти. (Уявімо, що доля "Торпедо" спіткає ще пару-трійку команд, які розташуються відразу за ним. То невже вважатимемо спортивним принципом залучення до чільного дивізіону шостого чи сьомого першолігового клубу?).

За ситуації, що склалася, єдиною можливістю — хай і не зовсім досконалою — дотриматися справді спортивного принципу, є додатковий матч. Гадаю, рада ПФЛ ухвалила виважене рішення. Принаймні обидва найреальніші претенденти — знову в рівних умовах.

І ще одне зауваження. Не стверджую, що на результатах голосування, яке відбувалося на Грушевського, 3, істотно позначилися мінорні висловлювання Олександра Гуриновича про матеріальні можливості черкаського клубу й ставлення до нього місцевої влади. Але те, що вони не залишилися поза увагою присутніх, — це однозначно.

Команда, що справді готова підвищитися в ранзі, мусить бути, насамперед, упевненою в собі...

Валерій ВАЛЕРКО.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

ВИЩА ЛІГА. ПЕРЕНЕСЕНІ МАТЧІ. 21 ЧЕРВНЯ — ПОНЕДІЛОК

Донецьк

"Шахтар" — "Таврія" — 2:0 (1:0)
Голи: Бахарєв (36), Селезньов (81).

Одразу після закінчення матчу, що пройшов під акомпанемент сильної зливи, футболістам і тренерам "Шахтаря" були вручені срібні медалі за друге місце в чемпіонаті України. Цілком можливо, що цей святковий акорд стане останнім у складі "Шахтаря" для групи провідних гравців. Конкретних імен керівництво клубу поки що не називає. Це стосується й новачків донецької команди, якими можуть стати львів`яни Беньо, Семочко й Чижевський, київський армієць Кріпак і деякі футболісти з команд нижчих дивізіонів чемпіонату Росії.

А на перебіг останнього матчу "Шахтаря", безумовно, вплинула негода. Обом командам було непросто обробляти м`яч, розігрувати осмислені комбінації. У цій ситуації велику небезпеку для воріт приховували дальні удари. Саме так намагалися досягти мети Єсин і Попов, трохи згодом — Нагорняк і Селезньов. У ці хвилини "Шахтар" остаточно притиснув гостей до їх воріт. На 36-й хвилині "Таврія" прогавила блискавичну комбінацію донеччан: Селезньов точною передачею "знайшов" у штрафному майданчику симферопольців Бахарєва. Російський легіонер чітким, сильним ударом спрямував м`яча між штангою і руками голкіпера "Таврії". Після цього ініціатива повністю перейшла до "Шахтаря". Чудово грали Селезньов, Бахарєв і Микитин. На 48-й хвилині Бахарєв з подачі Микитина ефектним ударом зльоту влучив у штангу. Гості ж свої нечисленні атаки завершували невдало, постійно залишаючи на "голодному пайку" Гайдаша та Осипова. Останнього на 79-й хвилині господарі поля все-таки примудрилися залишити наодинці перед воротами Шуткова, але Осипов змарнував найбільш реальний голевий момент "Таврії".

А невдовзі "Шахтар" поставив остаточну крапку і в цьому матчі, і в "срібному" для себе сезоні-98/99 років. Чергова атака донеччан (а в бажанні грати навіть у таких жахливих погодних умовах їм не відмовиш) завершилася прострілом Нагорняка з лівого флангу в площу воріт гостей, де грубо позиційно помилився Леженцев. Після цього Селезньову було не так уже й важко добити м`яча в порожній кут воріт Левицького.

"Шахтар" на мажорній ноті завершив восьмий чемпіонат України. На церемонії нагородження донецької команди срібними медалями віце-президент клубу Равіль Сафіуллін запевнив уболівальників, що в наступному сезоні "Шахтар" намагатиметься досягти найвищої мети в чемпіонаті й Кубкові України та на міжнародній арені.

Олег СЕМЕНЧЕНКО.

Тернопіль

"Нива" — "Динамо" — 1:5 (1:2).
Голи: А. Капанадзе (24) — Венглинський (38, 43), Серебренников (47), Коновалов (50), Ребров (66).

Нинішнього сезону уболівальники "Ниви" не вельми радують команду підтримкою в офіційних матчах чемпіонату. Команда перебуває у хвості таблиці за відвідуванням матчів. Однак, поєдинок з лідером українського футболу викликав неабиякий інтерес у тернопільців. Хоч частина стадіону ремонтується, на трибунах зібралося дванадцять тисяч глядачів. Такої численної аудиторії не було навіть на трьох-чотирьох останніх, разом узятих матчах. Звичайно ж, передусім шанувальники футболу прийшли на стадіон з надією побачити в ділі команду-"зірку" на чолі з Валерієм Лобановським. Однак ні головний тренер "Динамо", ні провідні гравці в Тернопіль не приїхали. Із зірок на поле вийшов лише Ребров. Але ні він, ні його партнери не розчарували. Та й господарі в першому таймі демонстрували добротний футбол і навіть переважали за кількістю голевих моментів.

Уже на 11-й хвилині реальний шанс втратив Автандил Капанадзе. А за дві хвилини тернополяни знову могли відзначитись. Ветеран команди Біскуп після навісної передачі з правого флангу пробив головою точно в нижній лівий кут воріт. Здавалося, гол неминучий, але Радченко зупинив м'яча буквально на останній лінії.

Проте шкіряна куля таки побувала в сітці "Динамо". Сталося те завдяки братам Капанадзе. Тарієл з глибини поля довгою передачею переадресував м`яча точно під удар Автандилові, а той чітко пробив у дальній кут воріт.

І після забитого м'яча деякий час господарі грали нарівні з "Динамо". Але тільки до того моменту, коли Серебренников грубо зіграв проти Автандила Капанадзе і той змушений був залишити поле. Гра "Ниви" розладналася. Усе частіше почали помилятися гравці оборони. Натомість кияни заграли активніше. Ще до закінчення першого тайму Венглинський спочатку відновив рівновагу, а потім вивів свою команду вперед.

Одразу після перерви гості знову захопили ініціативу й Серебренников, а потім і Коновалов довели рахунок до 4:1. Справу, як кажуть, було зроблено. "Нива" повністю віддала ініціативу і складалося враження, що лише очікувала закінчення матчу...

Після закінчення матчу не вдалося поспілкуватися ні з ким із наставників "Динамо". Вхід до роздягальні заблокували правоохоронці, а традиційні прес-конференції в Тернополі, як правило, не проводяться, бо спеціальне приміщення для цього на стадіоні не передбачене. Втім, і кияни неохоче йшли на контакт, пояснюючи це, як завжди, потребою поспішати на літак.

Не було особливого настрою ділитися враженнями і в головного тренера "Ниви" Ігоря Юрченка. Його можна було зрозуміти. Натомість другий тренер тернополян Сергій Турянський зауважив: "Звісно, втішного нема нічого. Цей поєдинок лише засвідчив те, що "Нива" наближається до прірви. Якщо й надалі матимемо таке байдуже ставлення до команди, то крах неминучий. Зрозумійте, що дуже важко вимагати від футболістів результативної гри, якщо їм місяцями не виплачують зарплати і преміальних. Нинішня ситуація в "Ниві" критична. За три тижні стартує новий чемпіонат, а ми не знаємо, чи матимемо змогу провести хоч якісь тренувальні збори, хто залишається в команді з футболістів, кого з нових виконавців вдасться запросити в колектив. Останнім часом проблемами команди абсолютно ніхто не клопочеться. Перед матчем з "Динамо" ми перебували на базі і навіть керівництво клубу не навідалося до команди, не поцікавилося нашими проблемами й настроєм футболістів перед поєдинком. Таке враження, що "Нива" в Тернополі нікому не потрібна".

Ярослав МАРМАШ.

Запоріжжя

"Металург" Зп — "Дніпро" — 2:2 (1:1).
Голи: Конюшенко (19), Полтавець (49) — Калиниченко (34), Поцхверія (60).

Напередодні в складі "Дніпра" відбулася своєрідна "чистка": головний тренер Леонід Якович Колтун ухвалив рішення виставити на трансфер і звільнити від обов`язків перед командою Геннадія Козаря, Івана Павлюха, Івана Корпоная, а також Миколу Збараха. Як показала звітна зустріч, зміна їм зростає гідна, адже дніпропетровський футбол завжди був багатий на таланти.

Спочатку, правда, значною перевагою володіли запоріжці. Та щоразу на шляху м'яча ставав Медін, який упевнено й відповідально провів весь матч. Можливо, так на нього вплинула капітанська пов'язка, з якою, здається, 27-річний голкіпер вийшов у складі "Дніпра" вперше. Але й він був безсилий, коли Конюшенко сильно пробив метрів з 13-ти. М'яч рикошетом од оборонця влетів у сітку — 1:0. Гості, проте, відповіли неабиякою жагою до перемоги і, врешті, старання були винагороджені. Чи не найкращий у складі "Дніпра" Шелаєв протягнув м'яча до самісінької лицьової лінії і зробив передачу в площу воріт, куди найпершим устиг Калиниченко. Останньому залишалося підставити голову, щоб з близької відстані поцілити у ворота.

Валентин Полтавець.

Гості на хвилі успіху контролювали перебіг подій до перерви, але вийти вперед не змогли. А ось стартовий сплеск активності "Металурга" в другому таймі призвів до другого м`яча у ворота дніпропетровців. Як це часто буває, відзначився вихованець дніпропетровського футболу. Полтавець, опинившись сам на сам з воротарем, засмутив колишніх земляків, підтвердивши репутацію одного з найкращих бомбардирів чемпіонату.

Віддаючи належне наполегливості Леоніда Колтуна, зазначу, що в нинішнього "Дніпра", мабуть, таки є неабиякий характер, який за належного ставлення до справи дасть змогу молодим хлопцям вирости в справжніх майстрів шкіряного м`яча. Адже, поступаючись удруге в звітному поєдинкові, вони спромоглися зрівняти рахунок. Чудову передачу Косилова використав (знову примха долі!) колишній гравець "Металурга" Поцхверія. Він на швидкості обіграв Ратія, й потужним ударом з кута площі воріт не залишив жодного шансу Гребенюкові — 2:2.

У ті півгодини, що залишилися, господарі мали відчутну перевагу, створивши безліч голевих моментів. Та, попри всі намагання, підопічні Мирона Маркевича втретє взяти ворота гостей не змогли і змушені були задовольнитися нічиєю. А ось серед гостей у ці півгодини найколоритнішою постаттю був головний тренер Леонід Колтун, який так емоційно реагував на перебіг подій на полі, що, врешті-решт, Сергій Шебек ввічливо попрохав його... додивитися зустріч з трибуни. Що заслужений тренер України і Росії й змушений був зробити.

ПІСЛЯМОВА

Мирон МАРКЕВИЧ, тренер "Металурга":

— Це була не краща наша гра. Річ у тому, що напередодні ми провели дуже складний матч у Івано-Франківську, причому складною була не сама гра, а напруження перед грою — гадаю, ви розумієте, про що я кажу. Було затрачено багато моральних сил. Однак і "Дніпро" показав сьогодні добротний футбол, особливо — в обороні. Трагедії з нічиєї ми не робимо, адже команда вже готується до наступного сезону.

Леонід КОЛТУН, головний тренер "Дніпра":

— Нам було набагато складніше. Після двох провальних ігор, після того, як у колективі відбулися великі зміни, — неможливо терпіти безвідповідальне ставлення до своїх обов'язків деяких гравців. Саме тому ми використали молодих футболістів. Дехто з них виправдав надії, дехто — ні... Гра для мене дуже багато значила — на кого я можу покластися, як далі жити, яким шляхом іти... На "Дніпро" чекають великі труднощі, адже потрібно міняти більш ніж півкоманди. За цей короткий часовий відрізок доведеться створювати нову команду. Як тренер, звичайно, докладу всі зусилля, проте сподіваюсь і на підтримку засновників. Усі разом, гадаю, досягнемо мети й відродимо славні традиції, притаманні "Дніпрові".

Федір ГРЕБЕНЮК.

Харків

"Металіст" — "Карпати" — 3:1.
Голи: Кирлик (31), Пец (61, 76) — Гецько (21).

Обидві команди стартували невдало, були сусідами в нижній частині турнірної таблиці, але минулорічна поразка львів'ян од харків'ян сприймалась як випадковість — зрештою, вона й була такою. Тепер Харків і Львів знову поруч на турнірних щаблях, до того ж "Карпати" — майбутній учасник єврокубків, але випадковою перемогу "Металіста" вже не назвеш.

Можна лише позаздрити харків'янам: я був здивований тими 16000 глядачів, які прийшли на футбол у той час, коли в чемпіонаті майже все з'ясовано. На що місцеві журналісти відповіли — сьогодні глядачів менше звичайного. 16000 — цифра недосяжна для багатьох клубів — "Металістові" вже недостатньо... І вислів, що саме вболівальники є каталізатором гри рідної команди, знайшов своє підтвердження: враховуючи сили команд, більшість фахівців називали підсумком матчу нічию, але сталося по-іншому. Причина того — день народження останнього оборонця харків'ян Романа Пеца, який відсвяткував його разом з глядачами.

Команда також зробила все можливе, щоб не зіпсувати настрій товаришеві. Ініціативою "Металіст" заволодів майже одразу . А невдовзі створив перший голевий момент: Школьников вивів Гольдіна віч-на-віч із Стронцицьким, але десятий номер харків`ян у ворота не влучив. Той же Гольдін мав нагоду відзначитися на 12-й хвилині, коли після швидкого розиграшу штрафного опинився з м`ячем за п`ять метрів од воріт — Стронцицький ліквідував загрозу.

Перевага "Металіста" в ці хвилини була відчутною: харківʼяни переважали гостей завдяки мобільній командній грі — на кожному клаптику поля їх було більше, ніж львів`ян. Проте "Карпати" не були б четвертими в країні, якби не мали власних козирів — високої індивідуальної майстерності більшості гравців основи. Треба віддати гостям належне — вони лише на кілька хвилин перехопили ініціативу, та й цього їм вистачило. Спочатку Назаров на 15-й хвилині прийняв м`яч у штрафному майданчику в безпосередній близькості від воріт, але, стоячи спиною до них, не став розвертатися, а передав м`яча назад — нагоду було втрачено. На 18-й хвилині Гецько завдав неточного удару. Але трьома хвилинами пізніше він не схибив. Передача з глибини поля за спину оборонцям харків`ян була настільки ювелірною, що всі подумали про офсайд. Зупинилися оборонці "Металіста", пасивно стояв Горяїнов, а Іван продовжував грати — й закинув "парашут" за спину харківського воротаря. Татулян подивився на бічного арбітра й показав на центр.

Далі гра тривала за початковим сценарієм. На 24-й хвилині навіс у штрафний майданчик львів'ян мав завершувати Пец, але не дотягся до м'яча; на 27-й хвилині Кирлик з правого флангу влучно пробив штрафний, а після того, як Стронцицький відбив м'яча, вдруге завдав удару з 17-ти метрів — цього разу повз ворота. Але хто міг передбачити, що це лише пристрілка? На 31-й хвилині Андрій знову встановив м'яч на правому фланзі для штрафного й завдав схожого удару. Стронцицький остерігався двох харків'ян, що були в штрафному майданчику, а м'яч тим часом залетів у ворота.

"Металіст" продовжував атакувати. Господарі усвідомили, що саме оборона є найслабкішим місцем львів`ян і намагалися витиснути зі своєї переваги максимум можливого. На 38-й хвилині рахунок міг стати 2:1 — після подачі Гольдіна в штрафний майданчик гостей бив Школьников, але "Карпати" врятувала стійка. За хвилину удару метрів з 30-ти завдав Кирлик — вище воріт. На 43-й хвилині штрафний удар пробив Пец — знову вище.

Гра йшла цікава та видовищна — жодна з команд не бажала зосереджуватися лише на обороні. Тому впевненість, що голи будуть і в другому таймі, не зникала, і ця впевненість зросла, коли команди вийшли на поле без замін. "Металіст" уже за звичкою захопив центр поля, й повів масовані атаки. Мали нагоду вийти на побачення зі Стронцицьким Кирлик, Рудняк, Гольдін, але оборонці "Карпат" у останній момент врятували становище. Самі ж львів`яни створили вперше небезпечний момент лише на 55-й хвилині, коли Вовчук після навісу в штрафний майданчик не дотягнувся до м`яча. За дві хвилини здалеку бив Тимчишин — повз ворота.

Контратаки гостей не зупинили харків'ян, навпаки — примусили їх додати в активності. На 58-й хвилині Рудняк вийшов сам на сам з голкіпером "Карпат", але з п'яти метрів не влучив у ворота. І після цього своє перше слово сказав іменинник. 61-а хвилина: Кирлик подав кутовий, а Пец вистрибнув вище всіх — 2:1.

Загроза поразки примусила-таки активізуватися й львів'ян — наступні десять хвилин були за ними. На 63-й хвилині з 15-метрової відстані бив Назаров — повз ворота. На 66-й уже Гецько опинився поблизу харківських воріт — Горяїнов на місці. Щасливою для "Карпат" могла стати заміна на 67-й хвилині, коли на полі з'явився Семочко. Уже в перші секунди після своєї появи на майданчику він вийшов сам на сам з голкіпером, але пробив невдало.

Після 70-ї хвилини гості знову поступилися територіальною перевагою й уже не повернули її до фіналу. Тим часом "Металіст" повів новий обстріл воріт Стронцицького. На 75-й хвилині Кирлик подав кутовий на Школьникова, той переадресував м`яча Тофану. Останній бив з 8-ми метрів — воротар "Карпат" урятував становище, знову перевівши м`яча на кутовий. Але вже після його подачі Стронцицький був безсилий: Кирлик зробив чудовий навіс у площу воріт, який ударом ногою в падінні "замкнув" Пец. Два голи в день народження — чудовий подарунок собі й команді.

Далі гра втратила інтерес. Ні, моменти ще були — двічі міг відзначитися Євглевський, одного разу — Школьников, але всім було зрозуміло, що перемоги "Металіст" уже не віддасть. "Мо-лод-ці!" — звичним вигуком трибуни проводжали команду. І цього разу "Металіст" заслужив похвали, обігравши вельми сильного суперника.

А що ж "Карпати"? Судячи з того, що вдалося дізнатися в розмовах з їхніми гравцями та представниками клубу, справи в команді кепські. Хто буде грати в єврокубках, — невідомо.

Дмитро КОРОТКОВ.
(Спец. кор. "Українського футболу").

Харків. (Телефоном).

Кіровоград

"Зірка" — "Кривбас" — 2:3 (0:1).
Голи: Кислов (66), Мартинов (89, з пенальті) — Монарьов (6, 51), Платонов (73).

Остання зустріч чемпіонату в Кіровограді була вирішальною для "Кривбасу", якому для "бронзового" фінішу потрібна була лише перемога. І гості відразу почали розхитувати оборону "Зірки", в якій не було через травми та дискваліфікацію одразу чотирьох гравців "основи". І вже на 6-й хвилині Монарьов відкрив рахунок. Після подачі кутового м`яч вилетів за межі штрафного майданчика, але його було повернуто туди, і Роман п`ятою переправив "смугастого" повз голкіпера в ціль.

Гості грали активно, особливо це стосується Монарьова та Римшина, які почали кар'єру саме в Кіровограді. Активні дії першого ледь не призвели до ще одного голу — врятував голкіпер "Зірки". А потім уже господарів врятувало диво — м'яч після удару Римшина головою пролетів за лічені сантиметри від штанги.

Головні події розгорнулися в другому таймі. Спочатку після чудової передачі Симакова все той же Монарьов доводить рахунок до 2:0 на користь "Кривбасу". Ось після цього "Зірка", нарешті, "прокинулась". Принаймні тричі кіровоградці могли забити м`яч: мали нагоди Кислов, який бив з лінії штрафного майданчика, Федоров перекидав м`яча через голкіпера, але шкіряна куля вперто не йшла у ворота Лавренцова. І лише на 66-й хвилині Кислов ударом головою після передачі Чалого скоротив рахунок.

Кіровоградці відчули слабинку в обороні "Кривбасу", і знову пішли вперед, сподіваючись зрівняти рахунок, але... пропустили гол. Скориставшись надійною зброєю — контратакою, Платонов головою забив третій м`яч. До кінця зустрічі футболісти "Зірки" спромоглися лише скоротити розрив до мінімуму: за порушення правил у своєму штрафному майданчику (Євсюков недозволеним прийомом зупинив Кислова) був призначений пенальті, який чітко реалізував Мартинов.

Юрій Мартинов.

Сезон для обох команд завершений. Але завершений по-різному: Олега Тарана гравці носили на руках, у роздягальні "Кривбасу" рікою лилося шампанське. На жаль, кіровоградці таким похвалитися не можуть — знову місце в середині турнірної таблиці. Але є сподівання, що за реконструкцією стадіону, що активно ведеться за підтримки Валерія Кальченка — керівника області, почнеться й перебудова команди.

Андрій ПЕРЕВОЗНИК.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
► 1. Динамо	29	23	5	1	74-15	74
► 2. Шахтар	30	20	5	5	70-25	65
► 3. Кривбас	30	16	11	3	43-18	59
► 4. Карпати	29	14	10	5	52-33	52
▲ 5. Металіст	29	14	5	10	31-31	47
▼ 6. Металург М	29	13	6	10	34-27	45
► 7. Металург Зп	29	12	6	11	46-42	42
► 8. ЦСКА	29	10	10	9	36-35	40
► 9. Таврія	30	10	7	13	33-39	37
► 10. Зірка	30	9	7	14	31-40	34
► 11. Ворскла	29	9	5	15	32-43	32
▲ 12. Дніпро	29	8	5	16	23-45	29
▼ 13. Металург Д	29	7	7	15	26-46	28
► 14. Нива	29	7	7	15	26-40	28
► 15. Прикарпаття	29	6	6	17	24-55	24
► 16. СК Миколаїв	29	2	6	21	17-64	12

НАЙВЛУЧНІШІ:

Андрій Шевченко ("Динамо")	18(1)
Іван Гецько ("Карпати")	15
Олександр Паляниця ("Карпати")	15(5)
Валентин Полтавець ("Металург" Зп)	13(3)
Андрій Воробей ("Шахтар")	11
Олексій Осипов ("Таврія")	11(1)
Автандил Капанадзе ("Нива")	10
Олександр Хацкевич ("Динамо")	10

Усього м'ячі забивали 192 футболісти.
Примітка. У дужках — м'ячі, забиті з пенальті.

РАЗОМ З КОМАНДОЮ:

Кривбас	349400	11647
Динамо	340200	11731
Шахтар	309300	10310
Металіст	299200	10317
Дніпро	269800	9303
Таврія	217900	7263
Карпати	212600	7331
Ворскла	211400	7290
Металург М	198700	6852
ЦСКА	186800	6441
СК Миколаїв	183900	6341
Зірка	177300	5910
Прикарпаття	171200	5903
Металург Зп	161300	5562
Нива	144500	4983
Металург Д	117700	4059
Разом	**1775600**	**7588**

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

Сергій Закарлюка (ЦСКА)
Віктор Уляницький (ЦСКА)
Едуард Цихмейструк (ЦСКА)
Сергій Шиманський ("Нива").

ЦИФРИ І ФАКТИ

● Перед шістьма матчами, які залишилось зіграти в чемпіонаті, взаємини між господарями та гостями мають такий вигляд: +122=54-58.

● У чемпіонаті забито 598 м'ячів (354 — господарями та 244 — гостями), а середня результативність становить 2,56 м'яча за гру.

● "Динамо" здобуло перемогу з великим рахунком. Це 36-а подібна перемога в чемпіонаті й, зокрема, дев`ята у динамівців.

● Водночас динамівці разом із харківським "Металістом" здобули вольові перемоги. Усього таких перемог у чемпіонаті стало 34.

● За п'ятьма перенесеними матчами спостерігало 40500 уболівальників, а всього в чемпіонаті — 1775600, або в середньому — 7588 на грі.

● Кіровоградець Мартинов реалізував пенальті. Це 52-й забитий одинадцятиметровий з 70 призначених у чемпіонаті.

● М'яч, забитий Ребровим, став 85, проведеним ним у вищій лізі. За цим показником він випередив одесита Тимерлана Гусейнова, у якого залишилось 84.

● Відразу трьом футболістам вдалося відзначитися двома забитими м'ячами (причому криворіжець Монарьов робить це вдруге поспіль). Нині кількість дублів у чемпіонаті — 51.

ЗБІРНА ТУРУ (18)

ЗБІРНА ТУРУ (28)

● Дебютував у елітному дивізіоні київський динамівець Черняк.

● Перший м'яч у вищій лізі забили російський легіонер із "Шахтаря" Бахарєв та гравець запорізького "Металурга" Конюшенко.

Іван КАРАВАЙ.

Чемпіонат ветеранів

ВІДТАК КОЖНИЙ МАТЧ - ВИРІШАЛЬНИЙ

Національний чемпіонат ветеранів увійшов у змагальну фазу, що передбачає двораундове протистояння на кубкових засадах — той, хто програє, вибуває. Шістнадцятеро колективів продовжують боротьбу в 1/8 фіналу. Серед них — усі призери прем'єрного сезону: "Ришельє" (Одеса), "Дніпро" (Дніпропетровськ) і "Динамо" (Слов'янськ), а також учасники минулорічного плей-оффу — команди Луцька, Олександрії та Кривого Рогу.

Як повідомив редакції відповідальний секретар Комітету ветеранів ФФУ **Дмитро ГОРОДЕЦЬКИЙ**, суперників у першому "кубковому" раунді визначило жеребкування, проведене під керівництвом голови комітету Євгена Лемешка. У його основі закладено двоє важливих принципів: переможці групових змагань були "сіяними", тобто не змагатимуться між собою — це по-перше, а по-друге, враховувалися географічні нюанси.

За підсумками жеребкування сформовано такі пари опонентів у 1/8 фіналу національного чемпіонату країни серед ветеранів:

26 червня: "Говерла" (Ужгород) — "Шахтар" (Червоноград), "Ворскла-89" (Полтава) — "Євробіс" (Київ), "Система-Борекс" (Бородянка) — "Полтавщина" (Полтава), "Дніпро" (Дніпропетровськ) — "Металург" (Маріуполь).

27 червня: "Ветеран" (Луцьк) — "Буковина" (Чернівці) чи "Прикарпаття" (Івано-Франківськ), "Дністер" (Овідіополь) — "Кривбас" (Кривий Ріг), "Ришельє" (Одеса) — СК "Олександрія", "ЗАЛК" (Запоріжжя) — "Динамо" (Слов`янськ).

Повторні поєдинки — за тиждень.

Валерій ВАЛЕРКО.

Ентузіасти

ЧЕМПІОНСЬКІ АМБІЦІЇ КОМАНДИ ЧЕМПІОНІВ

"Кривбас" — то не тільки бронзовий призер національного чемпіонату неаматорів, команда Олега Тарана й Олександра Лавренцова. Це ще й клуб ветеранів, що має в складі чемпіонів Європи — погодьтеся, подробиця для України небуденна. Коли в перерві одного з календарних матчів відповідальний секретар Комітету ветеранів ФФУ Дмитро Городецький вручив завойовані на французьких стадіонах відзнаки Валерієві Шеку та Юрієві Керимову, багатотисячна глядацька аудиторія на "Металурзі" стоячи — вияв найвищої поваги! — вітала своїх улюбленців. А найбільше радів Валентин ІВЛЄВ — президент ветеранського "Кривбасу", котрий, як і представницька команда неаматорського клубу, плекає найвищі турнірні мрії.

— Одразу визначимося, пане Валентине. Вас же не тільки ностальгія згуртувала знову?

— Слушне зауваження. Спортивні завдання, звичайно, маємо максимальні. Та й чи варто було починати все без них?! Але плекаємо не тільки турнірні надії. Мусимо ще й допомогти колишнім зіркам криворізьких команд, адже більшості з них сутужно за нинішніх часів. Тож, виходить, і ностальгія свою частку внесла, хоча головне в іншому — не вчорашнім днем, а з поглядом у завтра хочемо жити. Якщо сформувати вичерпну відповідь, то вона звучатиме приблизно так: наш клуб — то спроба реалізувати невикористані сповна футбольні сподівання молодості.

— А що ж це за допомога ветеранам? У чому вона полягає?

— Ми зареєстрували клуб, як громадську організацію. Функціонує ветеранський "Кривбас" на спонсорські кошти. Звичайно, клопотів і проблем уникнути не вдалося, бо ми є першопрохідцями в цій справі. Та головне, що ветерани мають хоч якусь матеріальну підтримку — нині це вельми важливо. А ще — свій колектив, у якому легше й з щоденними труднощами справлятися, до нових умов життя адаптуватись, образно кажучи, постійно відчувати лікоть товариша. За великим рахунком, клуб виконує й соціальні функції. І, звісно, особистим прикладом ветерани пропагують здоровий спосіб життя й активну громадянську позицію. У період становлення молодої держави це також дуже важливо.

— Хто був ініціатором створення ветеранського клубу?

— Колишні зірки "Кривбасу" й просто фанати футболу — Шек, Головень, Керимов, Куть... Минулого року команда непогано виступила в прем`єрному чемпіонаті країни. Медалей не завоювала, та грозою авторитетів стала заслужено. Чого тільки розгром одеситів — майбутніх тріумфаторів змагань — вартий: 4:0 в Кривому Розі! Та щоб з грози авторитетів на справжнього авторитета обернутись — одного бажання мало. Хлопці згадали про мене — колись разом із Шеком я тренувався у Валентина Миколайовича Новикова, грав у юнацькому "Кривбасі" — й досі зберіг пристрасну любов до футболу. Так виникла ідея створити ветеранський клуб — либонь, найперший в Україні: зі своїм розрахунковим рахунком, усією службовою атрибутикою, цілком реальний футбольний колектив однодумців. Нас — більше тридцяти: тренери, лікарі, гравці, обслуговуючий персонал.

— Маєте постійного спонсора?

— На щастя, маємо. Втім, інакше й бути не могло — Криворіжжя, безумовно, край воістину футбольний. Клубові постійно допомагає дизельний завод, голова ради директорів якого — депутат міськради Олексій Іванович Коломоєць — також щирий симпатик футболу.

Не залишається осторонь ветеранських справ і президент неаматорського "Кривбасу" Сергій Георгійович Поліщук. Од нього та його партнерів ветерани завжди мають усіляку підтримку, тож ми неабияк пишаємося, що використовуємо славну назву "Кривбас".

Футболові в Кривому Розі вельми добре живеться, бо й міський голова Юрій Вікторович Любоненко є його шанувальником. У оптимістичних змінах, що помітні в діяльності неаматорського "Кривбасу" — чого тільки "бронза" варта! — заслуги Юрія Вікторовича переоцінити важко. Та й стадіон "Металург" оновлюється — під час європрем`єри красенем буде!

— Чвертьфіналіст прем'єрного чемпіонату ветеранів України тепер, либонь, про медалі мріє?

— І не просто медалі, а золоті! Повірте, ми тверезо оцінюємо власні можливості. Маємо мудрого тренера — Валентина Миколайовича Новикова. Готуємось до змагань особливо ретельно. Набули вже й певного досвіду. Виграв "Кривбас" ветеранський чемпіонат області, міжнародний Меморіал Володимира Ємця. Віримо, що в конкуренції з одеситами, дніпропетровцями, полтавцями та іншими провідними ветеранськими дружинами зуміємо виявити й достатньо майстерності й сили духу, щоб обіграти всіх. А що, присутність у команді чемпіонів Європи зобов`язує!

Валерій ВАЛЕРКО.
(Спеціальний кореспондент "Українського футболу").
м. Кривий Ріг.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

ПЕРША ЛІГА. 38 ТУР. 21 ЧЕРВНЯ — ПОНЕДІЛОК

Анатолій МАРТИНЕНКО з Києва

"Динамо-2" — "Поліграфтехніка" — 1:1 (0:1).

Стадіон "Динамо". 500 глядачів. 29 градусів.

Судді: Ю. Авдєєнко — 8,2, О. Шост (обидва — Луганськ) — 9, М. Вовк (Охтирка) — 8.

Делегат ФФУ: А. Молотай (Київ).

Київ: В. Романенко, М. Маковський, Баланчук, Федоров, Несмачний, Шевелюхін, Д. Романенко, Згурський (Кутас, 43), Лисицький (Скоба, 59), Мазяр (Мотуз, 79), Дорошенко (Пінчук, 43).

Олександрія: Діброва, Гаврюшов, Сич (Яременко, 82), Гецько, Боровський, Гура, Потапов (Волосов, 79), Богатирьов, Чернишенко, Попов (Гасанов, 67), Мельниченко.

Голи: Богатирьов (13), Мотуз (90).

Попередження: Гецько (47), Гасанов (80), Баланчук (86).

Господарі виставили на матч майже юнацький склад. Лише на позиціях оборонців діяло кілька досвідчених футболістів. Більшість же провідних гравців "Динамо-2" виступали того вечора в Тернополі за першу команду, яка переграла господарів з великим рахунком. Щодо київського поєдинку, то з перших хвилин ініціативою заволоділи олександрійці, які створили біля воріт Всеволода Романенка кілька небезпечних моментів. Один з них на 13-й хвилині завершився голом. Сергій Богатирьов здійснив сламомний рейд, обігравши один за одним кілька динамівців, і точним ударом метрів з вісімнадцяти спрямував м`яч у правий верхній кут воріт. А за дві хвилини "Поліграфтехніка" мала нагоду збільшити свою перевагу, але Мельниченко потрапив у поперечину.

У киян двічі поспіль небезпечно бив по воротах Діброви нападник Мазяр. Його перший удар відбила стійка воріт, а другий, вміло підкручений лівою ногою, майнув над хрестовиною.

Тренер господарів Валерій Зуєв випустив на заміну ще чотирьох юнаків, один з яких на останніх хвилинах врятував свою команду від поразки. Йшла вже четверта добавлена арбітром хвилина, коли Сергій Мотуз після навісної передачі з правого флангу головою точно пробив по воротах Діброви.

Едуард АВТОЗАВОДСЬКИЙ із Запоріжжя

"Торпедо" — "Явір-Суми" — 2:3 (0:0).

Стадіон СП "АвтоЗАЗ-ДЕУ". 1000 глядачів. 30 градусів. Ясно.

Судді: І.Ярменчук (Київ) — 8,7, М.Овчар (Калуш) — 9, Ю.Дерев'янко (Львів) — 9.

Делегат ФФУ: В.Матвієнко (Київ).

Запоріжжя: Черников, Купцов, Носенко, Задорожний (Єфіменко, 57), Приходько, Бєликов (Крисанов, 61), Зубченко, Гузун, Іричук, Р.Бондаренко (Слабишев, 46), Косенко.

Суми: Киричек, Макар, Листопадов, Оленін, Осадчий, Острівний, Матюшенко, Столяров (Завгородній, 28), Садовий (Совенко, 46), Теркулов (Мащенко, 75), Коврижкін (Морозов, 60).

Голи: Іричук (47, 86), Теркулов (48), Морозов (68), Осадчий (89, з пенальті).

Попередження: Теркулов (23).

Вилучення: Морозов (78).

Головний тренер "Торпедо" Євген Яровенко перед грою з "Явором" подав заяву на прохання звільнити його з посади за власним бажанням. Хоча виконавчий директор клубу Сергій Харченко, як стало відомо, збирався звільнити його ще перед попередньою грою з "Нафтовиком"... Як би там не було, але "Торпедо" в черговий раз залишилося без головного тренера. На вівторок, коли цей матеріал готувався до друку, була запланована прес-конференція Євгена Яровенка, про підсумки якої ми повідомимо.

Після поразки від аутсайдера у більш ніж дивній зустрічі (такого цирку на полі вболівальники вже давно не бачили!) виконуючий обов'язки головного тренера, капітан команди Роман Бондаренко сказав, що "Торпедо" є жертвою обставин. Він подякував усім гравцям, в тому числі й тим, хто тепер має статус вільних агентів, за мужність і чесність. Відверто кажучи, потрібно зняти капелюх перед гравцями, які, незважаючи на складнощі, зберегли вірність остаточній цілі, не залишили команду, не розбіглися серед сезону хто куди... Як не боляче про це говорити, але, радше за все, "Торпедо" далі існувати не буде, я вже не кажу про повернення команди до когорти найкращих колективів країни.

Олександр КОЛЯДА з Вінниці

ФК "Вінниця" — "Полісся" — 1:2 (0:0).

Центральний міський стадіон. 1500 глядачів. 32 градуси.

Судді: О.Огерчук — 8,5, О.Бриндза — 9, Я.Лемех (усі — Львів) — 9.

Делегат ФФУ: О.Приставка (Кривий Ріг).

Вінниця: Остапенко, Леонідов (Боровик, 76), Запорожченко, Івашко (Скоропад, 46), Вишталюк, Веретинський (Гамарник, 53), О. Лактіонов, Бондаренко, Бесараб, Рябцев, Василів (Ястребинський, 46).

Житомир: Сташко, Воронезький, Федющенко, Сарнавський, Присяжнюк, Ю. Ковальчук (Романов, 53), Софілканич, Самардак, Шумило (Фальчук, 67), Паршин, Козакевич (Демидович, 77).

Голи: Козакевич (66), Паршин (68), Бесараб (88).

На 58-й хвилині Софілканич не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: О. Лактіонов (29).

Футбольні клуби "Полісся" та "Вінниця" кадрово перебудовуються. Так, подоляни переживають нелегкі економічні часи, пов`язані з фінансуванням команди, тому селекційна робота не на висоті. Додайте невизначеність з подальшим перебуванням у ФК "Вінниця" чотирьох провідних гравців колективу, чиї заяви про звільнення зареєстровані в клубі, троє футболістів, права на яких має закордонний спонсор, найближчим часом вирушать на оглядини. Тому Леоніду Гайдаржи треба перевіряти у останніх матчах першості найближчий резерв колективу, шукати поповнення в колективах обласної першості. Є заборгованість перед гравцями по преміальних за переможні матчі, яку, сподіваємось, вдасться погасити до закінчення сезону.

ФК "Полісся" змушений керувати особисто президент клубу Зая Авдиш. Але наприкінці червня у голови облдержадміністрації має відбутися засідання правління ФК, на якому затвердять одну з п`ятьох кандидатур на посаду головного тренера команди. Саме новому наставнику доведеться вести роботу по комплектуванню колективу, який повинен суттєво змінити своє кадрове обличчя. Виставляються на трансфер Задов, Соболевський, Шумило, під питанням перебування у складі "Полісся" Сарнавського, Федющенка і ще кількох футболістів.

Керівники обох клубів підкреслили, що на даному етапі дуже складно сплатити внесок до ПФЛ за участь у 9-й першості в повному обсязі — сімдесят дві тисячі 450 гривень, так як коштів на вирішення усіх нагальних питань життєдіяльності команд у найближчий час практично не залишиться.

Віктор МУХА з Чернігова

"Десна" — "Кремінь" — 5:1 (0:0).

Стадіон ім. Ю. Гагаріна. 1000 глядачів. 32 градуси.

Судді: А. Шандор — 8,4 С. Фірман (обидва Львів) — 9 , В. Криницький (Рівне) — 9,

Делегат ФФУ: В. Поліщук (Рівне).

Чернігів: Овчаров, Сартанія, Коломієць (Я. Заєць, 30), Гопкало, Сапронов (Бабор, 46), Мацута, Кулик, Полатов, Пилипейко (С. Панченко, 38), Кожем'яченко (Рудий, 67), Дробот (Данилевський, 77).

Кременчук: Кудимов, Карась (Бакалов, 76), Сичов, Сахно (Шайда, 78), Стахів, Магдієв, Ятін (Поліщук, 46), Сьомка, Микуляк (Ханенко, 67), Головатий, Гусак.

Голи: Кожем'яченко (62), Данилевський (76), Гусак (78), Рудий (78), Панченко (86), Бабор (90).

Попередження: Стахів (82), Магдієв (89).

Якби рахувалися тільки очки, здобуті в другому колі, то "Кремінь" оформив би продовження прописки в першій лізі без особливих ускладнень. Але надто багато очок було розгублено на першій половині турнірної дистанції, і в Чернігів кременчуцька команда приїхала з майже ілюзорними шансами зберегти свій нинішній статус. Втім, втрачено було ще не все. Тож, незважаючи на спеку, підопічні Семена Осиновського трудилися на полі стадіону ім. Ю. Гагаріна в поті чола. Однак вони наштовхнулися на впертий опір, хоча для господарів поля результат цього поєдинку вже не мав ніякого турнірного значення.

Із самого початку суперники діяли на зустрічних курсах, але деснянцям ніяк не вдавалося створити явну загрозу воротам суперника, і в той же час їм не раз було непереливки біля власного останнього рубежу. Недарма ж уже в першому таймі чернігівські тренери зробили дві заміни, одна з яких була спрямована на зміцнення оборони, а друга — на гостроту в атаці. Найбільше ж клопоту захисту господарів поля завдавав восьмий номер Олег Сьомка. З усіх сил старалися і Володимир Головатий та Богдан Гусак, котрі ще торік виступали за "Десну". І хтозна, як би події розвивалися далі, коли б у двох найкритичніших ситуаціях чернігівців не виручили воротар і... штанга. Удача не полишала їх і після перерви, коли голкіпер Юрій Овчаров майстерно парирував надзвичайно небезпечний удар Віталія Сахна.

А в другій половині другого тайму все різко змінилося. Деснянці почали забивати м'яч за м'ячем, використовуючи позиційні помилки суперника в обороні. Щоправда, після влучних "пострілів" Олександра Кожем`яченка і Вадима Данилевського Богдан Гусак зі штрафного скоротив розрив у рахунку. Але потім був гол-красень Віктора Рудого. Таке побачиш не часто: м`яч біля самісінької "дев`ятки" влучив у поперечину і влетів у сітку. Фортуна ж продовжувала напинати деснянські вітрила, і розгром "Кременя" довершили Сергій Панченко та Олександр Бабор.

Після фінального свистка головний тренер чернігівців Юхим Школьников вперше у нинішньому сезоні йшов до роздягальні, осяяний посмішкою. Що ж, його підопічні спромоглися внести у прощання місцевих уболівальників з першою лігою мажорні нотки. А ще мимоволі думалося: цю перемогу можна розцінити і як своєрідну нагороду наставникам "Десни", які в найскрутніших умовах все-таки зуміли зберегти в Чернігові команду майстрів. Щоправда, вона все-таки знижується в класі. Але розраховувати на інше було б просто наївно. Не можна також не відзначити, що нинішнє — 5:1 — це новий рекорд чернігівців. Раніше, виступаючи у першій лізі, вони з найбільшим рахунком (4:1) виграли у другому незалежному чемпіонаті України в павлоградського "Шахтаря".

Анатолій БОНДАРЄВ, Олег КИСЕЛЬОВ з Нікополя

"Металург" — "Волинь" — 2:1 (0:0).

Стадіон "Металург". 3500 глядачів. 25 градусів.

Судді: В.Мельничук — 8,7, А.Олійник — 9, А. Приймак (усі — Симферополь) — 9.

Делегат ФФУ: Є.Дерев'яга (Миколаїв).

Нікополь: Кириєнко, Сандул, Чорний (Шашкевич, 73), Потькало, В.Олійник, Волков (Головир, 50), Мирний, Валуєв, Козирський, Миколаєнко, М.Ковальчук (Луньов, 89).

Луцьк: Чопик, Комзюк, Ткачук, Федюков, Яцурак, Драницький, Собех (Ворона, 76), Кохановський, Фігель, Богунов (Матусевич, 58), Шайбан (Мозолюк, 66).

Голи: Кохановський (72), Валуєв (73), В.Олійник (77).

Попередження: Валуєв (86).

Матч очікувався з великим інтересом, адже зустрічалися сусіди по турнірній таблиці, що борються за виживання. Господарі безперервно атакували в перші десять хвилин і добилися успіху. Удар Козирського потрапив у перекладину воріт гостей, але першим на добивання встиг Ковальчук. Втім, Мельничук гол не зарахував, зафіксувавши положення поза грою.

На 28-й хвилині Миколаєнко обіграв трьох лучан і відпасував м'яч Валуєву, удар якого припав на оборонця. За десять хвилин Ковальчук б'є головою і Чопик у кидку переводить м'яч на кутовий. Найактивніший у складі "Волині" Яцурак на 39-й хвилині ледь не досяг мети, але м'яч пройшов повз ворота. Загалом волиняни справили непогане враження, особливо діями в обороні, де виділявся досвідчений капітан команди Олег Федюков. До речі, він разом з Володимиром Мозолюком кілька років тому захищав кольори нікопольського "Колоса"...

Йшла 58-а хвилина, коли Яцурак опинився віч-на-віч з Кириєнком, але дуель виграв голкіпер. За десять хвилин втратив свій шанс відзначитись Мирний. З кута воротарського майданчика він примудрився не поцілити у ворота "Волині", за що суперник згодом покарав господарів. Яцурак з лівого флангу зробив націлену передачу на вільного Кохановського і той відкрив рахунок.

До честі гравців "Металурга", вони не опустили руки, а продовжували атакувати. Уже за хвилину Юрій Миколаєнко зробив чітку передачу Сергію Валуєву і той, лежачи на газоні, переправив м`яч у сітку воріт волинян. Нікопольці підсилили натиск, в атаку пішов навіть центральний оборонець, капітан команди Вадим Олійник. На 77-й хвилині він зіграв у "стінку" з Ковальчуком і потужним ударом у нижній кут воріт приніс перемогу господарям.

ПІСЛЯМОВА

Олексій ЄЩЕНКО (тренер "Волині"):

— Для здобуття позитивного результату нам не вистачило досвіду, бо в команді чимало молодих гравців. До того ж травмований провідний оборонець Сергій Бурковський. Тепер доведеться налаштовувати хлопців на дві домашні гри з "Шахтарем-2" і "Торпедо". Думаю, що ми зможемо зберегти прописку в першій лізі. До дій арбітрів претензій не маю. Можу тільки подякувати Мельничуку — він проявив благородство. Хто буде п`ятим зайвим у першій лізі? Нікопольський "Металург".

Микола ГИСЬ з Макіївки

"Шахтар-2" — "Нафтовик" — 0:3 (0:2).

Стадіон "Авангард". 500 глядачів. 35 градусів. Наприкінці матчу злива.

Судді: О.Бєлкін (Бердянськ) — 8,2, В.Шаленко (Харків) — 9, С.Волкобій (Кривий Ріг) — 9.

Делегат ФФУ: А. Васильєв (Харків).

Донецьк: Воробйов, Яксманицький, Хомутов, Круцкевич, Кулик, Валяєв, Бутенко (Єсин, 65), Бєлик, Коваленко (Телешун, 71), Данченко (Є.Онищенко, 80), Іванов.

Охтирка: Стороженко, Теслик (Сухарєв, 38), Бермудес (Захаров, 73), Поляков, Пронін (Лешо, 83), Охріменко (Іваненко, 75), Федораєв, Михно (Корощенко, 80), Продан, Колесник, Грачов.

Голи: Продан (3, 28, 65).

Попередження: Михно (16), Яксманицький (16), Колесник (53), Данченко (66).

Вилучення: Яксманицький (17, друге попередження).

Дублери "Шахтаря" на цей матч не отримали підкріплення із основи, до того ж фортуна того вечора від команди зовсім відвернулася. Не встиг диктор оголосити склади команд, як м`яч затріпотів у сітці воріт Воробйова.

Звітний поєдинок став бенефісом Ігоря Продана, який відзначився тричі. Причому всі голи були, як кажуть, трудові. Їх слід занести до активу всієї команди.

Гірники могли зіграти з "Нафтовиком" і пристойніше. Але колектив підвів гравець молодіжної збірної України Яксманицький, який через 13 хвилин після першого пропущеного голу спочатку отримав попередження за з`ясування стосунків із Михном, а потім був вилучений з поля за удар суперника по ногах.

Віктор МАЛЬЧЕНКО з Алчевська

"Сталь" — ЦСКА-2 — 4:1 (1:0).

Стадіон "Сталь". 6000 глядачів. 30 градусів.

Судді: І.Горожанкін (Кіровоград) — 9,0, А.Альошин (Запоріжжя) — 9, С.Михайлов (Бердянськ) — 9.

Делегат ФФУ: М.Калінін (Донецьк).

Алчевськ: Старцев, Хистєв, Вєтров, Вертилецький (Фокін, 80), Полушин, Цвик (Бугаков, 77), Манько, Лопаткін (Ігнатенко, 73), Божко, (Кучирка, 66), Плотников, Ареф'єв (Петришин, 67).

Київ: Овсієнко (Литовка, 46), Грегуль (Піньковський, 46), Мальцев, Ільченко, С.Селезньов (Дітковський, 46), Поляруш, Гогіль (І.Олексієнко, 46), Бондаренко, Дараселія (Ольхович, 60), Малимон, Городов.

Голи: Лопаткін (25), Плотников (57, з пенальті, 76), Ареф'єв (65), Малимон (67).

Малимон на 64-й хвилині не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Мальцев (57).

Павло ШВАБ з Чернівців

"Буковина" — "Поділля" — 1:2 (1:1).

Стадіон "Буковина". 1000 глядачів. 30 градусів.

Судді: Є.Абросимов — 8,0, О.Євстратов (обидва — Одеса) — 8, В.Соболевський (Житомир) — 9.

Делегат ФФУ: Є.Школа (Луцьк).

Чернівці: Мелашенко, Шпирнов, Швець, Павлов, В. Заєць, Солкан (Ісаєв, 78), Гамаль (Жабинський, 68), Зароченцев (Головачук, 46), Фінкель (Мглинець, 57), Шеремета, Мигалатюк.

Хмельницький: Бабуадзе, Тимощук, Бойчишин (Товкач, 88), Мостовий, Павлиш, Кострицький, Мацюк, Хома, Крижанівський (М.Єрмак, 76), Бутханов, Журка (Кривченко, 50).

Голи: Крижанівський (29), Шпирнов (41), Бойчишин (73).

З журбою радість обнялась. Цей поетичний рядок став доречним під час написання звіту про цю гру.

Спочатку — про сумне. В останніх виїзних матчах "Буковина" остаточно втратила навіть теоретичні можливості (в які, зрештою, вже ніхто не вірив) зберегти місце в першій лізі. По-друге, чернівецькі футболісти знову програли.

Тривожний сигнал для господарів поля прозвучав уже на 20-й хвилині, коли надзвичайно активний Бойчишин вийшов сам на сам з Мелашенком. Воротар "Буковини" в останню частку секунди відбив м`яча ногою. Та незабаром хмельничани відкрили рахунок. Капітан гостей Хома пробив в упор, Мелашенко встиг зреагувати, та м`яч відлетів до того ж Хоми. Повторний удар — і справу довершив Крижанівський.

Господарі відновили рівновагу голом-красенем. Призначений штрафний Фінкель розіграв із Шпирновим, який метрів з 18-ти надпотужним ударом влучив у ліву "дев`ятку".

Другий тайм був повністю за гостями. Територіальну та ігрову перевагу вони втілили в гол. Бутханов зліва виконав прострільну передачу, яку на дальній штанзі замкнув Бойчишин.

А порадувало того дня ось що. У секторі № 12 та на 8 рядах 13 сектора на стадіоні "Буковина" вперше з`явилися пластикові стільці. Це — результат чималих зусиль держадміністрації Чернівців (голова і він же президент ФК "Буковина" Микола Федорук) та місцевих комерційних структур.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ з Одеси

"Чорноморець" — ФК "Львів" — 2:1 (1:1).

Центральний стадіон ЧМП. 1500 глядачів. 30 градусів. Сонячно.

Судді: О. Первушкін — 8,7, Г. Бич — 9, М. Трубачов (усі — Київ) — 8.

Делегат ФФУ: С. Сопін (Київ).

Одеса: Гришко, Ткаченко, Колесниченко (Гапон, 46), Єрохін, Собкович, Каряка, Мокан, Гусейнов, Костюк (Багиров, 46), Голоколосов (Стоянов, 81), Мочуляк (Васильків, 75).

Львів: Марущак, Галун (Панчук, 12), Леськів, Різник, Лапко, Гриценко, Дутко, Федик, Котовенко, Вікарюк (Вергун, 11), А. Мазур.

Голи: Мокан (25), Лапко (44), Гусейнов (75).

Попередження: Костюк (10), Котовенко (17), Лапко (87).

Перемога над ФК "Львів" далася "Чорноморцю" важко. Підопічні Володимира Журавчака постали перед одеськими вболівальниками боєздатною командою, яка неодноразово змушувала нервувати оборону господарів. А вона, відверто кажучи, зараз виглядає не кращим чином. Найменше претензій може бути хіба що до 20-річного Ткаченка, який за два сезони, схоже, вже зміг перекваліфікуватись із гравця атакуючого плану на оборонця.

Упродовж лише одного першого тайму гості створили п'ять небезпечних моментів біля воріт Гришка. Двічі Лапко і А. Мазур, а одного разу Котовенко могли забити, але у завершальній стадії атаки їм або не вистачало майстерності, або вдало діяли оборонці та голкіпер господарів. І все ж Лапкові вдалося відзначитися. Сталось це на передостанній хвилині першого тайму, коли нападник ФК "Львів" влучно пробив метрів з 23-х у нижній кут воріт. Щоправда, на той момент рахунок у грі був 1:0 на користь одеситів: за дев'ятнадцять хвилин до цього досвідчений Мокан з напівоберту завдав ефектного удару по цілі. А от його товаришам по команді Гусейнову та Голоколосову відзначитись забитим м'ячем до перерви так і не вдалося. Хоча моменти для цього були. На 13-й хвилині Гусейнов потужно пробив з 12-тиметрової відстані після розиграшу вільного удару, а на 32-й син головного тренера був виведений Мочуляком на ударну позицію. Та в цих епізодах надійно зіграв воротар "Львова" Мар'ян Марущак.

Не важко було здогадатися, що в другій половині зустрічі господарі докладуть максимум зусиль, аби забити переможний м'яч. Так воно й сталося. За двадцять хвилин, що минули після поновлення гри, біля воріт ФК "Львів" було по-справжньому гаряче. Двічі Мочуляк і Гапон, а також Мокан та Гусейнов вели обстріл воріт з середньої та близької відстані. Але жодного разу досягти успіху їм не вдавалося. Частіше м'яч обминав ворота або ж надійну гру демонстрував Марущак.

А на 63-й хвилині в одній з нечастих контратак наважився на удар з-за меж штрафного майданчика найпомітніший у складі львів'ян гравець — нападник Микола Лапко. Хто знає, чим би завершився цей епізод, якби не карколомний стрибок досвідченого Віктора Гришка в нижній кут.

І все ж "Чорноморець" домігся свого — забив переможний м`яч. Сталося це на 75-й хвилині. Багиров, що вийшов у другому таймі на заміну, вдало зіграв на лівому фланзі поблизу кута штрафного майданчика. Через мить він зробив вивірену передачу в район воротарської площі, де Гусейнов у високому стрибку сильно пробив під перекладину.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо-2	36	26	7	3	77-26	85
2. Торпедо	36	24	5	7	54-24	77
3. Чорноморець	**36**	**23**	**4**	**9**	**72-38**	**73**
4. ФК Черкаси	**36**	**22**	**4**	**10**	**62-41**	**70**
5. ФК Вінниця	36	16	9	11	44-34	57
6. Нафтовик	36	15	9	12	44-39	54
7. ФК Львів	36	14	11	11	50-39	53
8. Поліграфтехніка	36	13	13	10	46-51	52
9. Сталь	36	15	7	14	52-50	52
10. Шахтар-2	36	15	6	15	46-36	51
11. Полісся	36	15	6	15	38-50	51
12. ЦСКА-2	36	13	9	14	41-46	48
13. Металург	36	15	3	18	44-62	48
14. Поділля	36	12	12	12	38-40	48
15. Явір-Суми	36	13	7	16	32-42	46
16. Волинь	**36**	**14**	**3**	**19**	**31-41**	**45**
17. Кремінь	**36**	**10**	**7**	**19**	**33-60**	**37**
18. Буковина	**36**	**6**	**9**	**21**	**26-63**	**27**
19. Десна	**36**	**7**	**6**	**23**	**28-56**	**27**
20. Шахтар	**36**	**3**	**1**	**32**	**20-40**	**4**

Примітка. На команду "Шахтар" накладено штраф і знято 6 очок за заборгованість по членських внесках у ПФЛ.

Команда "Шахтар" знята з розиграшу першості України (в іграх з суперниками в другому колі їй зараховано поразки — -:+).

НАЙВЛУЧНІШІ:

	Г(п)	І
1. Вадим Плотников ("Сталь")	18(2)	33
2. Олег Грицай (ФК "Черкаси")	17	33
3. Павло Іричук ("Торпедо")	17	27
4. Олег Венглинський ("Динамо-2")	16(4)	28
5. Олександр Косирін (ФК "Черкаси")	15	33
6. Вадим Харченко ("Нафтовик")	15(6)	32
7. Віктор Мацюк ("Поділля")	14(2)	27
8. Олександр Голоколосов ("Чорноморець")	13	13

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Сергій Баланчук ("Динамо-2")
2. Сергій Валуєв ("Металург")
3. Андрій Михно ("Нафтовик")
4. Омар Мішков ("Шахтар-2")
5. Максим Морозов ("Явір-Суми")
6. Олексій Назимов (ФК "Черкаси")
7. Віктор Ульяницький (ЦСКА-2)
8. Едуард Цихмейструк (ЦСКА-2)
9. Володимир Яксманицький ("Шахтар-2").

3 перших уст

Михайло ГНАТИШИН:

"В ДЕЯКИХ КОМПОНЕНТАХ ПЕРЕВАЖАЛИ "ЗАКАРПАТТЯ"

Михайло Миколайович Гнатишин народився 1947 року, освіта — вища. Закінчив Тернопільський педінститут, факультет фізвиховання. Одружений, має двох синів. Старший — Тарас (діючий гравець команди "Енергетик"), молодший — Олег (студент 2 курсу Івано-Франківського педагогічного університету), дружина — Ганна Іванівна — медик.

ВІХИ КАР'ЄРИ

Із 1964 р. по 1969 р. — гравець команди "Хімік" (Калуш).

Із 1969 р. по 1973 р. — гравець "Спартак" (Ів.-Франківськ, I-II союзна ліга, клас "Б").

Із 1974 по 1975 р. — гравець "Будівельника" (Тернопіль).

Із 1975 р. по 1985 р. — гравець колективів футбольних команд Ів.-Франківської області.

Із 1985 р. по 1989 р. — тренер футбольних команд "Синтез" (Ів.-Франківськ) та "Нафтовик" (Долина).

Із 1990 по 1999 р. — беззмінний другий тренер команди "Прикарпаття" м. Івано-Франківськ.

Із лютого 1999 р. — головний тренер "Енергетика" (Бурштин) II ліга гр. А.

— Михайле Миколайовичу, ви зовсім недавно прийняли клуб "Енергетик" (Бурштин). Що б хотіли розповісти вболівальникам про свою нову команду? Хотілося б дізнатися, в якій формі були діючі гравці команди, яка реакція колективу з появою нового головного тренера? Якими були ваші перші кроки?

— У команді я недавно — з лютого 1999 р. До Бурштина запросили на початку 2-го кола. Цей колектив дістався в спадок від Володимира Федорняка, який на той час тренував "Енергетик". Перш за все, хочу подякувати Володимиру Васильовичу за плідну роботу в цій команді, за те, що він, дійсно, виховав хороший дружний колектив.

На початку другого кола "Енергетик" з 11 очками посідав одне з останніх місць в турнірній таблиці і боровся за виживання в 2-й лізі. Хлопці влились до колективу без конфліктів, зразу ж знайшли спільну мову з тими, які вже грали за команду. Цим фактом я був дуже задоволений, бо знаю по собі, що процес вливання та вживання в інший колектив породжує великі проблеми. Атмосфера, яка панувала в команді, була добра. Хлопці рвались у бій, кожен хотів показати все те, на що здатний.

— Скажіть, будь ласка, що перш за все ви зробили, прийшовши до команди? Які невідкладні заходи ви здійснили і чи все, що задумали, реалізували в житті?

— Я розпочав 1-й етап загальнофізичної підготовки команди. Це був навчально-тренувальний збір у Яремчі, мальовничому карпатському містечку. Свіже повітря, гірські пейзажі позитивно вплинули на гравців. Хлопці правильно зрозуміли завдання, поставлені перед ними: повна віддача на тренуваннях, дисципліна в команді, дотримання режиму.

Другим етапом була спеціальна фізична підготовка команди, яку ми проводили в рідному місті Бурштині. Розроблялись тактичні дії на полі, проводились психологічні тести. З початку березня до середини квітня цього року команда провела низку товариських зустрічей, брала участь у турнірі (на "Кубок Підгір`я"), який проходив у Івано-Франківську. Ми провели матчі з командами, які також виступають у другій лізі.

Так, з командою "Нафтовик" ми зіграли внічию — 2:2, а команду "Газовик" обіграли з рахунком 2:1. У іграх на "Кубок Підгір`я" виступили вдало, хоча й не посіли призового місця. У цьому турнірі брало участь 12 команд першої та другої ліг чемпіонату України. Це такі, вже відомі вболівальникам команди, як ФК "Львів", "Кремінь".

Футболісти "Енергетика" посіли почесне 4-е місце і я вважаю цей результат задовільним. На той час, команда продемонструвала добротну, хорошу гру, фізичні кондиції всіх гравців були на високому рівні. Пробивався вже тактичний малюнок гри, награвався основний склад команди, яким я хотів його бачити. Основні завдання, поставлені перед командою, були виконані.

— Із вашої розповіді випливає, що до початку другого кола команда підготувалася добре, мала непогані шанси всі матчі другого кола провести на високому технічному рівні і показати позитивний результат. Але не все так сталося, як хотілося. Напевно, щось-таки завадило команді показати максимальний результат і поборотися за достойне місце в турнірній таблиці вже в першому сезоні?

— Так, на жаль, це правда. Але хочу відзначити, що всі результати, які здобула команда, не відповідали реальності. Судіть самі: серед 7 ігор, які ми провели в другому колі, команда виграла 2 матчі, 2 гри програла та 3 звела внічию. Хочу сказати, що хлопці демонстрували добротну гру як вдома, так і на виїзді. Трішки не фартило, дався взнаки той факт, що хлопці ще не мали досвіду виступів у другій лізі.

Граючи проти лідерів — команди "Закарпаття", мої підопічні в деяких компонентах гри переважали гостей. І тільки через необ`єктивне суддівство ми не взяли такі бажані 3 очок.

Усього ми здобули 8, але втратили 10 очок у 7 іграх. Загалом же грою команди був задоволений. Ми забили 5, та пропустили всього 3 м'ячі. Оборона діяла продуктивніше, ніж атака.

— Михайле Миколайовичу, на закінчення нашого діалогу скажіть, будь ласка, про ваші плани на майбутнє.

— Говорити гучні фрази і запевняти вболівальника, що ми досягнемо в наступному сезоні максимальних результатів, не хочу. Старатимемось у наступному сезоні увійти до десятки команд, що виступають у нашій групі. А це хлопцям під силу.

На закінчення розмови, хочеться подякувати керівництву клубу "Енергетик" і всім тим, хто сприяв команді.

Розмову вів
Леонід ЧЕРНІЄНКО.

Як живеш, командо?

Степан ГРЕДІЛЬ:

"НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ СТАНЕ ВІДОМА ДОЛЯ "ГАЛИЧИНИ"

Цьогорічний чемпіонат не можна занести до активу дрогобицької "Галичини". Невдалі виступи команди в другому колі змусили головного тренера Миколу Жукова залишити тренерський місток, а його обов`язки доручили виконувати досвідченому оборонцю команди **Степану ГРЕДІЛЮ.**

— Вас уже призначили головним тренером?

— До закінчення чемпіонату виконуватиму обов'язки головного тренера, а далі вирішиться, хто очолюватиме команду.

— Чому "Галичина" так невдало розпочала друге коло?

— Цьому є низка важливих причин. По-перше, команда недоукомплектована гравцями. Візьмемо лінію нападу, де грав досвідчений Карпин. Зараз йому не знайшлося достойної заміни. Ніби гра у нас є, але забивати не можемо. Так само й з іншими лініями. По-друге, до команди прийшли місцеві вихованці, які грали в першості області. Тож їм бракує досвіду. Крім цього, більшість з них студенти, а зараз пора сесій, тому сил на все не вистачає. Та й повноцінного тренувального збору ми не провели.

— А де грає найкращий бомбардир "Галичини" Карпин?

— Він виступає в другій російській лізі за "Реформацію" з Абакана, до речі, там ще три колишніх гравці "Галичини" — Луців, Стопець та Малик.

— Що чекає на "Галичину" після чемпіонату?

— Конкретно про щось говорити завчасно. Найближчим часом збереться рада клубу, де й вирішиться доля команди. Адже фінансовий стан у нас важкий, за таких умов мало хто забажає залишитись. Хоча, на мою думку, таке місто, як Дрогобич, що має давні футбольні традиції, заслуговує на хорошу команду майстрів.

— Як довго плануєте виходити на футбольне поле?

— У свої 35 почуваюся добре, тому гратиму, доки вистачить сили. Крім цього, я ще виступаю в першості Львівщини за бориславський "Нафтовик", де своїми порадами намагаюся допомагати молоді.

Розмову вів
Павло ПИЛИПЧУК.

Грають юні

НА ЖИТОМИРЩИНІ СТВОРЕНО ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКУ ЛІГУ

Нарешті набуває реальних обрисів ідея найголовнішого фахівця дитячого футболу Житомирщини Миколи Петровича Сюсюри, заслуженого тренера України, директора обласної СДЮШОР з футболу. Та втілити її в життя не дозволяло вже звичне у наші дні безгрошів'я. Адже навіть заборгованість по заробітній платні тренерів та персоналу школи, що фінансується з обласного бюджету, нині становить три місяці.

Та усе ж лігу створено! Ініціатором цієї неординарної події у поліському футболі став президент ФК "Полісся" Зая Авдиш, пообіцявши узяти на себе 50 відсотків усіх витрат організаторів змагань. На зібранні представників ДЮСШ області, що культивують футбол, яке провів ще взимку президент ФФО Валерій Андрійович Стародубов, було прийнято відповідне рішення. Головою ліги обрали М.П.Сюсюру, а відповідальним секретарем — завуча СДЮШОР О.О.Горєлова.

На нараді за участю начальника обласного управління з фізичної культури та спорту Бориса Олександровича Ревнивцева затверджено Положення про дитячо-юнацьку футбольну лігу, її кошторис та календар змагань. А проводитимуться вони за дорослими зразками: із роз'їздами та у два кола — на своєму та чужому полі. Вісім шкіл-учасниць виставляють команди у двох вікових категоріях — старші юнаки та молодші. У першій групі змагатимуться юні футболісти з Коростеня, Новограда-Волинського, Малина та Лугин, у другій — з Житомира, Бердичева, Коростишева та Баранівки. А фінальний турнір за участю чотирьох найкращих команд у кожній віковій категорії пройде наприкінці червня на спартаківському стадіоні обласного центру. Як і було обіцяно, витрати учасників та організаторів змагань зведено до мінімуму, бо половину усього кошторису профінансує футбольний клуб "Полісся", що нині дедалі ширше розгортає власну господарську діяльність. Адже найбільше зацікавлений у зростанні юних футбольних талантів нашого краю саме головний клуб області, що має намір у недалекому майбутньому поповнюватись переважно місцевими гравцями.

Юрій ЧЕРНИШОВ.

Кубок Регіонів УЄФА

АМАТОРИ МСТЯТЬ ЗА "СТАРШОГО БРАТА"

ВІДБІРКОВІ МАТЧІ ГРУПА 3
22 червня — вівторок

Білорусь — Молдова — 2:1 (1:1).

Бориспіль. Стадіон "Колос". 450 глядачів. 25 градусів.

Судді: М. Куниця, С. Єрмолов (обидва — Україна), М. Степанян (Вірменія).

Делегат УЄФА: Д. Петрашвілі (Грузія).

Білорусь: Михайлов, Машко, Майсейчик, Ходико (Василевич, 52), Лагун, Билина (Нестерович, 46), Жданович, Кротов, Черник, Мархель, Чарнель (Складановський, 75). Тренер: **Володимир Ковальов.**

Молдова: Тону, Карпов, Попов, Коваль (Брага, 80), Мошнягу, Маймеску, Бівол (Нагу, 84), Іоніта, Загорняну, Андроначе (Дабійя, 70), Зайят. Тренер: **Юхим Агрич.**

Голи: Чарнель (10), Маймеску (45), Черник (89, з пенальті).

Попередження: Карпов (30), Машко (38), Нестерович (71).

Два місяці тому після товариської зустрічі аматорських команд України та Білорусі (матч проходив у Варві й українці перемогли — 1:0) я запитав у головного тренера сябрів Володимира Ковальова, чи буде хтось із цього складу заявлений на відбіркові ігри? На що отримав відповідь: "Можливо, але тільки дехто". Утім, як засвідчив час, на відбірковий цикл змагань Ковальов привіз майже 80 відсотків футболістів, що грали у варвинському поєдинку.

Звітна гра почалася активно, майже без розвідки. Білоруси одразу повели масований штурм воріт молдован і за десять хвилин досягли успіху. Після двоходівки Олександр Чарнель відмінним ударом головою відкриває рахунок.

Повівши в рахунку, білоруси дещо відтяглися назад і молдовські футболісти раз у раз загрожували воротам Сергія Михайлова. Втім, до логічного удару не доходило. І лише під завісу першого тайму після позиційної помилки білорусів Маймеску встановлює рівновагу в зустрічі.

Після перерви гра пішла на зустрічних курсах. Шальки терезів схилялися то в один, то в інший бік, суперники не хочуть поступатися один одному жодним клаптиком поля. Навіть рясний дощ, що вперіщив у другому таймі, не загасив пристрасті на полі. Безумовно, опади внесли певні корективи в хід гри й футболісти стали рухатися повільніше.

Час спливав, незабаром мав пролунати фінальний свисток — і всі присутні були певні, що зустріч завершиться внічию. Але білоруси були дещо іншої думки. І під час однієї з атак у штрафному майданчику порушують правила проти Олександра Черника. Пенальті взявся виконати сам потерпілий. І не схибив.

Володимир КОВАЛЬОВ (головний тренер команди Білорусі):

— Грати матч-відкриття на будь-якому турнірі завше важко, тож мої хлопці деякою мірою перехвилювалися. Втім, усі негаразди минули тільки-но повели в рахунку. Ми заспокоїлися. Я б сказав, навіть дуже й стали припускатися помилок, одна з яких стала фатальною.

— Попервах великими силами атакували, а після забитого м'яча дещо відтяглися назад. Такою була установка на гру?

— Так. Але хлопці відтяглися дуже близько до воріт, я ж казав — до середини поля.

— Який тайм був важчий?

— Другий. Суто в психологічному плані. Адже ми хотіли перемогти, а бажаного результату довго не мали.

Юхим АГРИЧ (головний тренер команди Молдови):

— Гра була рівною, але для нас матч видався надто складним. Було б справедливіше, якби зустріч завершилася внічию, але через прикру помилку ми, на жаль, втратили дорогоцінні очки.

— Пенальті був справедливим?

— Важко сказати, але мені здається, що суддя міг бути не таким суворим до нас.

Україна — Вірменія — 3:0 (1:0).

Бориспіль. Стадіон "Колос". 750 глядачів. 24 градуси.

Судді: В. Банару (Молдова), Ю. Майстров (Білорусь), Р. Бахуринський (Україна).

Делегат УЄФА: Д. Петриашвілі (Грузія).

Україна: Стародубовський, Галицький, Зелинський, Ночвін, Ткачук, Доценко, Петриченко, Дейнега (Пилипів, 58), Шиман, Долгов (Дамін, 46), Постолатьєв (Максим'юк, 76). Тренер: **Юрій Коваль.**

Вірменія: Манукян (Аракелян, 75), Милітонян, Камолян (Мовсесян, 64), Балабекян, Арменакян, Хачатрян, Саркисян (Галстян, 68), Єдигарян, Ханамирян, Мурадян, Мосоян. Тренер: **Фелікс Веранян.**

Голи: Арменакян (42, у свої ворота), Постолатьєв (62), Дамін (84).

Попередження: Арменакян (19), Мовсесян (90).

За півтори години до початку зустрічі вдарила злива. Навіть постало питання про перенесення гри на інший день, якщо дощ не вщухне. Але за сорок хвилин опади припинилися й матч почався. Багато хто схилявся до думки, що швидкий атакуючий футбол команди навряд чи продемонструють, адже поле після зливи було важким. Так воно й було, та лише до середини першого тайму, а далі на зеленому газоні почалася гра, яка б захопила найприскіпливішого вболівальника.

Вірмени виглядали значно старшими за наших хлопців, але амбіції українців не дозволили диктувати свої умови досвідченішим суперникам. І підопічні Юрія Коваля одразу після стартового свистка молдовського рефері почали плести мереживо атак, доводячи, що молодість спроможна бити досвід.

Уже на 6-й хвилині Євген Шиман з далекої відстані "перевірив на міцність" бічну стійку вірменських воріт. Вдало використовуючи флангові передачі, українці добряче потріпали нерви кавказцям, але завершальної стадії атаки не було.

Дещо оговтавшись від стартової навали, вірмени провели кілька контрвипадів, які гострими навряд чи можна було назвати. Українці ж, палко підтримувані вболівальниками, вперто шукають ключ до воріт суперника. Небезпечних ударів завдають Доценко та Петриченко, але обидва рази становище рятує кіпер гостей. На 32-й хвилині у штрафному майданчику кавказців виникла штовханина, наші співвітчизники тричі б'ють по воротах, проте м'яч, ніби зачарований, "не хоче" влітати до сітки. Це підтвердилося й на 40-й хвилині, коли з гострого кута Петриченко не влучив у ворота.

Та все ж намагання наших футболістів були винагороджені й за дві хвилини потому після "пострілу" Постолатьєва м`яч котиться у ворота. Намагаючись "винести" "шкіряну кулю" з лінії воріт Армен Арменакян "зрізає" м`яч у власні ворота.

По перерві підопічні Коваля подвоїли тиск. Олександр Дамін, що вийшов на заміну, значно пожвавив гру. На 48-й хвилині українці закрутили круговерть у карному майданчику гостей і лише надійна гра воротаря, що впродовж кількох секунд тричі рятує свою команду, залишає ворота недоторканими. З-поміж українців слід відзначити ірпінчанина Сергія Петриченка, який постійно перебував на вістрі атаки й постійно тримав у напрузі оборону вірмен. Які, до речі, не в силах миритися із зухвалістю молодих українців, кілька разів завдали підступних ударів, але цього разу вже наш воротар зіграв бездоганно. Володіючи беззаперечною перевагою, українці довго не могли її втілити. Але так тривало лише до 62-ї хвилини, коли Постолатьєв все ж таки спромігся подвоїти рахунок. А за шість хвилин до завершення поєдинку вірмени помиляються при створенні штучного положення поза грою, й одразу двоє наших футболістів виходять віч-на-віч з воротарем. Валерій Доценко міг би й сам логічно завершити атаку, але віддав передачу Олександру Даміну, який чітким ударом ставить переможну крапку. 3:0.

Юрій КОВАЛЬ (головний тренер команди України):

— Вірменська команда укомплектована кваліфікованими футболістами. Можливо, дещо їм бракує ігрових кондицій.

Ми граємо вдома, а це зобов'язує перемагати, тож не дивно, що в першому таймі панувала нервозність. Але коли забили м'яч, все стало на свої місця. Загалом гра була рівною.

— За рахунок чого сьогодні перемогли?

— Можливо, бажання було більшим. Також погодні умови були нам на руку. Адже кавказькі команди пропагують технічний футбол. Попри такий рахунок у нас "шкандибає" реалізація голевих моментів, тож працюватимемо над цим компонентом.

Фелікс ВЕРАНЯН (головний тренер команди Вірменії):

— Рахунок не по грі, адже два голи ми "привезли" самі собі. У обох випадках помилився воротар. Так, він багато разів рятував, але ж це не дає права на дитячі помилки, які й безпосередньо вплинули на подальший хід гри.

Українці були фізично підготовлені краще, та й майже всі вони високого зросту. Слід також зазначити, що через брак часу ми провели лише один контрольний матч, відповідно команда ще незіграна.

— Який середній вік команди?

— 27,5 року, але в колективі також є й ветерани. Попри сьогоднішню поразку, нас не треба скидати з рахунку. Далі ми покажемо футбол високого гатунку.

ГРУПА 8

Англія — Голландія — 1:2.
Шотландія — Ірландія — 0:2.
Ірландія — Англія — 1:1.
Голландія — Шотландія — 1:2.
Шотландія — Англія — 0:2.
Ірландія — Голландія — 0:2.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ:

	І	В	Н	П	М	О
1. Голландія	**3**	**2**	**0**	**1**	**5-3**	**6**
2. Англія	3	1	1	1	4-3	4
3. Ірландія	3	1	1	1	3-3	4
4. Шотландія	3	1	0	2	2-5	3

Андрій ВАРАКІН.

Огляд

ГОНКА ЗА ЛІДЕРОМ

Свого логічного кінця добіг черговий чемпіонат Німеччини. І, можливо, в ньому не було такої інтриги, як це мало місце в Італії чи Франції, та все ж можна виокремити певні особливості, що приваблюють до футболу мільйони шанувальників.

Чемпіонат Німеччини останнього сезону вирізняється беззаперечною перевагою мюнхенського "Байєрна". Із першого туру підопічні Отмара Гітцфельда захопили лідерство. Жодного разу мюнхенці не поступилися першою стрічкою турнірної таблиці. За всю дистанцію турніру "Байєрн" зазнав чотирьох поразок та шість нічиїх. Після першого кола клуб фінішував з восьмиочковим відривом та путівкою до чвертьфіналу Ліги чемпіонів. З початком другого кола в мюнхенців відкрилося "друге дихання" і вони збільшили відрив, який сягнув п`ятнадцяти очок. Це дало змогу "Байєрну" завоювати черговий титул чемпіона за три тури до завершення. Таким чином боротьба у верхній частині турнірної таблиці точилася за "срібло" та "бронзу" і за місця в єврокубках. Наприкінці другого кола було майже вирішене питання з другим призером. До цього леверкузенський "Байєрн" вів відчайдушну боротьбу у верхній частині таблиці періодично — то піднімаючись, то втрачаючи другий рядок.

Але найбільш вражаючим був фініш берлінської "Герти". Уже багато років "Герта" є типовим середнячком німецької бундесліги. І цього сезону берлінці стартували посередньо. Але до екватора першості "Герта" дісталася п`ятою. Берлінці однозначно заявили про свої наміри пробитися до євроарени. І довели це.

Учорашній середняк потужно фінішував, вирвавши третє місце. Столичний клуб позбавив права виступу в Лізі чемпіонів чвертьфіналіста останнього розиграшу престижного трофею, що тривалий час вів суперечку за призове місце. І зовсім не випадково найкращим бомбардиром турніру став форвард "Герти" Михаель Преєц, як не випадковою виявилася одна з чотирьох поразок майбутнього чемпіона саме берлінцям. Амбітний колектив зі столиці країни готується довести закономірність свого успіху наступного сезону на євроарені. Лише тільки завершився чемпіонат, як "Герта" придбала в чемпіонів іранського легіонера Алі Даєї.

Четвертим володарем путівки до Ліги чемпіонів стала дортмундська "Борусія". Лише за кращою різницею забитих — пропущених м`ячів дортмундці зуміли обійти "Кайзерслаутерн". Останньому не поталанило наприкінці сезону. Тепер команді доведеться задовольняти свої амбіції в Кубку УЄФА.

Серед аутсайдерів сезону також не обійшлося без прикрих несподіванок. Розчарувала менхенгладбахська "Борусія". Лише до п`ятого туру, колись далеко не останній клуб Німеччини, чіплявся за середину турнірної таблиці. Надалі менхенгладбахці міцно "закріпилися" на останньому місці. Команда так і не спромоглася знайти вихід із скрутного становища.

Інший невдаха останнього чемпіонату — "Бохум". Команда непогано почала сезон, сягаючи восьмого місця. Взагалі "Бохум" важко назвати командою одного гравця, але так сталося, що саме після переходу Сергія Юрана з німецького клубу до московського "Спартака" бохумці почали різко здавати в грі. Врешті, команда залишила еліту бундесліги.

Ще один невдаха останнього сезону — "Нюрнберг". До кінця першого кола команда ледь зводила кінці з кінцями, було очевидно, що лише диво допоможе їй зберегти прописку серед еліти. Але дива не сталося. Точніше, воно сталося, та не на користь "Нюрнберга". "Айнтрахт", котрого всі вважали кандидатом до нижчого дивізіону, в останньому турі спромігся розгромити "Кайзерслаутерн", чим знизив у ранзі "Нюрнберг".

Цілком зрозуміла підвищена увага українських уболівальників до "Вердера". Останнього сезону за бременців грали два українські футболісти — Скрипник та Максимов. "Вердер" — відомий клуб як у Німеччині, так і в Європі, стартував у чемпіонаті невдало. Команду постійно лихоманило. Причиною невдач бременців називають попереднього наставника Магата. Тренер занадто багато уваги приділяв атлетичній підготовці гравців. Часто це спричиняло нічим не виправдані травми футболістів. Та після заміни тренера бременці зуміли вирватися з небезпечної зони. Більше того, команда Максимова завершила сезон на мажорній ноті, обігравши в фіналі кубка країни чемпіона Німеччини, фіналіста Ліги чемпіонів мюнхенський "Байєрн". Автором м`яча став колишній динамівець Юрій Максимов. Залишається сподіватися, що наступного сезону "український" клуб бундесліги більше радуватиме прихильників.

Новому чемпіону бундесліги цього сезону довелося провести низку відповідальних міжнародних матчів у рамках Ліги чемпіонів. І те, що команда не надавала перевагу окремому турніру, лише підтверджує високий клас мюнхенців. Спочатку "Байєрн" у драматичній боротьбі здобув право виступу в чвертьфіналі Ліги чемпіонів, де він без проблем розібрався ще з одним німецьким клубом "Кайзерслаутерном". А ось півфінал не був для німців легкою прогулянкою. Моя суто суб`єктивна думка полягає в тому, що майбутній чемпіон країни ні в чому не переважав динамівців Києва. Підтвердження цьому гра чергового туру бундесліги, котрий відбувся після першого півфіналу. У себе вдома "Байєрн" спромігся лише на нічию з "Шальке-04" — 1:1. Команда мала надто виснажений вигляд. Взагалі в долю "Байєрна" на завершальних стадіях лігочемпіонського турніру втрутилось звичайне спортивне щастя. Якщо у півфіналі престижного турніру мюнхенцям поталанило, то у фіналі доля здається схаменулася й вирішила виправити "помилку". Напружені матчі на євроарені дещо вплинули на турнірне становище команди. Трохи скоротився відрив мюнхенців, але навіть найближчий переслідувач — леверкузенський "Байєрн" не плекав ілюзій щодо майбутнього чемпіона.

Бомбардири. Спочатку в списку снайперів бундесліги тон задавало відразу кілька форвардів. Не дивно, що серед них був і бразильський легіонер мюнхенців Джованне Елбер. Майбутні чемпіони багато забивали, а на вістрі атаки постійно перебував бразилець. Та травма вибила форварда мюнхенців до кінця сезону. Лідерство в суперечці найвлучніших захопив гравець "Герти" Михаель Преєц, котрий і став переможцем, 23 рази "розписавшись" у воротах суперників. Як на мене, результат закономірний, зважаючи на той фурор, що спричинив берлінський клуб. Другим у списку став Ульф Кірстен з дев`ятнадцятьма забитими м`ячами. Результат також гідний "срібного" призера чемпіонату.

Томас Лінке не вірить, що чемпіон?!

Тренер. Звичайно, відзначаючи найкращого тренера сезону бундесліги, лаври переможця дістануться наставнику нового чемпіона. Отмар Гітцфельд довів свою майстерність блискучою перемогою в чемпіонаті країни та приведенням "Байєрна" до фіналу Ліги чемпіонів. Цим тренер дав зрозуміти обумовленість перемоги колишньої його команди — дортмундської "Борусії" в Лізі чемпіонів сезону 1996-97 років. Наставнику команди постійно вдавалося налаштовувати підопічних на найвідповідальніші матчі сезону. Мюнхенці нагадували потужну, якнайкраще збалансовану машину. Складалося враження, що "Байєрн" обігрував суперників, застосовуючи стільки сили, скільки потрібно для позитивного результату. І не більше.

Гравець. Безумовно, найкращого гравця також потрібно шукати в середовищі чемпіона. Як на мене, саме таким виконавцем є Маріо Баслер. Цей далеко вже не молодий футболіст радував прихильників команди стабільною грою упродовж сезону. Супер-Маріо неодмінно опиняється в потрібний час у потрібному місці...

Чемпіонат Німеччини в цифрах. У сезоні, що завершився в бундеслізі, відбулося 306 матчів. Забито 866 м'ячів — 2,83 за гру. Господарі перемагали 114 разів, гості — 75. 87 матчів завершилося миром. Цікаво, що майже половину м'ячів (420) забили легіонери. Загалом матчі чемпіонату відвідало понад 10 мільйонів глядачів, що становить близько 32 тисяч уболівальників на грі. Найрезультативнішим був останній тур. Тоді забили 43 м'ячі. Саме в останньому турі були зафіксовані п'ять результатів з великою кількістю забитих м'ячів. Це такі матчі: "Дуйсбург" — "Вольфсбург" — 6:1, "Мюнхен-1860" — "Шальке-04" — 4:5, "Герта" — "Гамбург" — 6:1, "Бохум" — "Ганза" — 2:3, "Айнтрахт" — "Кайзерслаутерн" — 5:1. Найрезультативнішими матчами чемпіонату стали зустрічі "Борусія" М — "Байєрн" — 2:8, "Вольфсбург" — "Борусія" М — 7:1 та вищезгадані зустрічі. Найбільше перемог, звичайно ж, на рахунку чемпіона — 24; він має найменшу кількість поразок — 4. У останньої команди бундесліги менхенгладбахської "Борусії" найменша кількість перемог — 4 та найбільше поразок — 21.

Чемпіон країни забив найбільше м'ячів — 76 та найменше пропустив — 28. Найменший здобуток забитих м'ячів у "Фрайбурга" — 36, а найбільше пропустила все та ж "Борусія" М — 79.

Отже, наступного сезону невдах бундесліги замінять призери нижчого дивізіону: "Армінія", "Унтерхагінг" та "Ульм".

На євроарені Німеччину репрезентуватимуть дев'ять команд.

У груповому турнірі Ліги чемпіонів стартуватимуть "Байєрн" та "Байєр". Із третього кваліфікаційного раунду розпочнуть боротьбу "Герта" й "Борусія" (Дортмунд). У Кубку УЄФА виступатимуть "Вердер", "Вольфсбург" та "Кайзерслаутерн". Усі вони стартуватимуть з першого раунду. Дві команди виступатимуть у Кубку Інтертото. Це — "Гамбург" та "Дуйсбург". "Дуйсбург" стартує з другого раунду, а "Гамбург" — з третього.

Нині, у міжсезоння, деякі німецькі клуби нахваляються скинути "Байєрн" з трону. Залишається дочекатися нового чемпіонату й побачити, чи зможуть мюнхенці втримати титул.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ:

	І	В	Н	П	М	О
1. Байєрн	**34**	**24**	**6**	**4**	**76-28**	**78**
2. Байєр	**34**	**17**	**12**	**5**	**61-30**	**63**
3. Герта	**34**	**18**	**8**	**8**	**59-32**	**62**
4. Борусія Д	34	16	9	9	48-34	57
5. Кайзерслаутерн	34	17	6	11	51-47	57
6. Вольфсбург	34	15	10	9	54-49	55
7. Гамбург	34	13	11	10	47-46	50
8. Дуйсбург	34	13	10	11	48-45	49
9. Мюнхен-1860	34	11	8	15	49-56	41
10. Шальке-04	34	10	11	13	41-54	41
11. Штуттгарт	34	9	12	13	41-48	39
12. Фрайбург	34	10	9	15	36-44	39
13. Вердер	34	10	8	16	41-47	38
14. Ганза	34	9	11	14	49-58	38
15. Айнтрахт	34	9	10	15	44-54	37
16. Нюрнберг	**34**	**7**	**16**	**11**	**40-50**	**37**
17. Бохум	**34**	**7**	**8**	**19**	**40-65**	**29**
18. Борусія М	**34**	**4**	**9**	**21**	**41-79**	**21**

БОМБАРДИРИ:

Михаель Преєц ("Герта") — 23
Ульф Кірстен ("Байєр") — 19
Олівер Нойвілл ("Ганза") — 14
Тоні Йєбоа ("Гамбург") — 14.

Олег СИВАК.

НАЦІОНАЛЬНІ ЧЕМПІОНАТИ

ШВЕЦІЯ

11 ТУР

"Ельфсборг" — АІК — 2:2, "Фрелунда" — "Треллеборг" — 2:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Ергрюте" — 22, "Гельсінборг" — 22, "Гальмстад" — 20, "Кальмар" — 19, АІК — 18.

ЕСТОНІЯ

10 ТУР

"Лелле" — ТВМК — 0:2, "Флора" — ЕПЙ — 4:0, "Лантана" — "Левадія" — 0:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Левадія" — 26, "Флора" — 21, "Тулевик" — 19, "Транс" — 14, ТВМК — 10.

ФІНЛЯНДІЯ

11 ТУР

ТПС — "Хака" — 1:1, "Джаз" — ХІК — 1:1, МюПа — РоПС — 1:1, "Лахті" — "Котка" — 0:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Хака" — 27, ХІК — 19, МюПа — 18, "Джаз" — 16, "Котка" — 16.

НОРВЕГІЯ

10 ТУР

"Ліллестрем" — "Волеренген" — 4:1, "Мосс" — "Стремгодсет" — 2:5, "Одд Гренланд" — "Мельде" — 0:0, "Скейд" — "Конгсвінгер" — 0:1, "Тромсе" — "Бодо Глімт" — 5:1, "Вікінг" — "Русенборг" — 0:2.

11 ТУР

"Стремгодсет" — "Ліллестрем" — 1:1, "Бодо Глімт" — "Конгсвінгер" — 2:0, "Берген" — "Одд Гренланд" — 3:0, "Мельде" — "Мосс" — 3:1, "Русенборг" — "Стабек" — 2:1, "Вікінг" — "Скейд" — 0:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Русенборг" — 28, "Мельде" — 23, "Ліллестрем" — 23, "Берген" — 21, "Стабек" — 20.

УГОРЩИНА

34 ТУР

"Спартакус" — "Дунаферр" — 3:1, "Відеотон" — "Вашаш" — 2:2, "Вац" — "Халадаш" — 3:1, "Раба ЕТО" — МТК — 1:0, "Дебрецен" — "Шиофок" — 1:0, БВШЦ — "Діошдьєр" — 1:3, "Уйпешт" — "Гассер" — 2:1, "Ференцварош" — "Гонвед" — 0:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

МТК — 83, "Ференцварош" — 64, "Уйпешт" — 63, "Раба ЕТО" — 59, "Вашаш" — 55.

ДАНІЯ

33 ТУР

"Орхус" — "Б-93" — 2:1, ФК "Копенгаген" — АБ "Копенгаген" — 1:0, "Герфельге" — "Ольборг" — 3:2, "Люнгбю" — "Брондбю" — 2:6, "Силькеборг" — "Виборг" — 1:2, "Вейле" — "Фремад" — 4:1.

ПІДСУМКОВЕ СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Ольборг" — 64, "Брондбю" — 61, АБ "Копенгаген" — 56, "Люнгбю" — 52, "Герфельге" — 47.

На світових меридіанах

ХАРІН ПЕРЕХОДИТЬ У "СЕЛТИК"

Російський голкіпер Харін наступного сезону захищатиме кольори шотландського "Селтика". 1 липня буде офіційне повідомлення про трансфер. Харін змінив клуб у ранзі вільного агента, бо цими днями закінчується контракт росіянина з англійським "Челсі". 1992 року Дмитро перейшов з московського ЦСКА до англійського клубу. Зовсім не дивне бажання Харіна змінити команду, адже останнім часом йому рідко вдавалося потрапити в основу.

ДЕШАМ СТАВ "АНГЛІЙЦЕМ"

Капітан чемпіонів світу закінчив свою кар'єру в Італії. Наступного сезону француз підкорюватиме англійську прем'єр-лігу. Це стало відомо після досягнення угоди між "Ювентусом" і "Челсі". Вартість трансферу — три мільйони фунтів. У складі "Ювентуса" Дешам виграв усе, що можна: Кубок європейських чемпіонів (1996 рік), три чемпіонати Італії (1995, 1997-98 роки), Кубок Італії (1995 рік). Тепер француз хоче поповнити свою колекцію новими трофеями.

ПРИСТРАСТІ НАВКОЛО "СПАРТАКА"

Черговий раз "народна" команда Росії привертає до себе надмірну увагу. Цього разу причиною стало бойовище, влаштоване на стадіоні ФК "Сатурн", що в підмосковному Раменському. 19 червня там проходив матч 11 туру чемпіонату Росії "Сатурн" — "Спартак". Матч доводилося припиняти через бійку на трибунах. Загалом, близько шестисот уболівальників "червоно-білих" билися з майже 1000 омонівців, підсилених військовими. Фінал бійки виявився плачевним для стадіону підмосковного клубу. Повністю знищено одну з трибун недавно збудованого стадіону. Москвичі виривали пластикові сидіння й кидали в правоохоронців. Таким чином було знищено 487 сидінь. Представники "Сатурна" заявляють, що загальна сума збитків — 10000 доларів.

На обидва клуби було накладено штрафні санкції. "Спартак" приймав у Лужниках сочинську "Жемчужину" при порожніх трибунах, а "Сатурн" зіграв проти "Ротора" на іншому стадіоні. Як на мене, не зовсім зрозуміле рішення, в чому ж вина "Сатурна". Усе місто допомагало "Сатурну" збирати кошти та будувати стадіон. І лише за лічені хвилини московські вандали вивели арену з ладу.

Тим часом віце-президент "Спартака" Григорій Єсауленко заявив, що москвичі не погоджуються із запровадженими санкціями і збираються подати апеляцію. Москвичі як вболівальники, так і футболісти називають себе невинними жертвами омонівського свавілля.

Але дивує те, що ще задовго до початку матчу п'яні московські "жертви" нахвалялися зруйнувати новий стадіон. А дорогою до арени "невинні жертви" розбили кілька магазинних вітрин, побили автомобілі та перекинули кілька кіосків. Інше питання, навіщо "мирні" московські фани принесли з собою димові шашки, якими потім закидали правоохоронців?

Можливо, "Спартак" через те й називають "народною" командою, що кожен, хто може, покриває безчинства "червоно-білих" вандалів.

Олег СИВАК.

"УРАЛАН" УЖЕ БЕЗ КУЧЕРЕВСЬКОГО

Пробувши на посаді головного тренера "Уралана" всього тиждень, український фахівець Євген Кучеревський залишив російську команду. Після виїзного матчу з московським "Динамо" наставник клубу не повернувся до Елісти. Ця новина застала зненацька президента "Уралана" Миколу Шовгурова, який через зайнятість не зміг побувати на грі в Москві. Втім, Шовгуров з цього трагедії не робить, а найближчим часом має намір знайти Кучеревському заміну.

Причина, яка спонукала Євгена Мефодійовича залишити "Уралан", поки невідома. Одна з версій обговорюється у футбольних колах Росії — недоукомплектованість елістинців. Кучеревський про це неодноразово нагадував керівництву клубу. Однак, не відчувши розуміння, вирішив залишити команду.

Анатолій МАРТИНЕНКО.

Ексклюзив

Іван ПАНЧИШИН:

"ІЗ ФОМЕНКОМ МИ ЗУСТРІЧАЛИСЯ НА ПОЛІ"

Єдине, що в дев'яності роки Іван Панчишин не встиг зробити як гравець харківського "Металіста", — повернутися разом з командою до вищої ліги. Інші етапи існування клубу в останні півтора десятка років він проходив разом з усіма. За його безпосередньої участі "Металіст" дійшов усіх досягнень 80-х; він був також свідком драми початку 90-х й стартової фази відродження. "Металіст" цих часів неможливо уявити без Панчишина... Та й у вищу лігу він все ж повернувся, але як тренер.

"КРАЩЕ ОДИН РАЗ ПРОГРАТИ 0:7, НІЖ СІМ РАЗІВ — 0:1"

— Іване, чи пригадуєте, як з'явилися в Харкові?

— Було це на початку 1985 року. "Металіст" тоді починав свій четвертий поспіль сезон у вищій лізі. Радянський футбол у ті часи фактично сягнув апогею — щороку дві-три команди потрапляли до весняної частини єврокубків. Гідно презентували його на європейській арені "Дніпро", "Чорноморець", мінське та московське "Динамо", столичне "Торпедо", я вже не кажу про грандів — київське "Динамо" та "Спартак". Різні за стилем гри, ті команди були чудово організовані й створювали у внутрішніх змаганнях неабияку інтригу. Не був зайвим серед них і "Металіст". Рівень гри піднявся на значну висоту. Проте, либонь, моєї підготовки вистачило: потрапивши на початку сезону до команди, я закріпився в "основі" й грав фактично без замін — сходив з кону лише через травми. Довелося багато працювати, але я мав велике бажання грати на цьому рівні.

— "Металіст" Лемешка називали командою, яка на полі не щадила ні себе, ні суперника. Відповідає це дійсності?

— Справді, до команди брали насамперед гравців з гарними фізичними даними. Та й конкуренція в "Металісті" була налаштована на фізичну підготовку. Тому футболісти мали змогу віддавати себе грі з першої до останньої хвилини, не шкодуючи зусиль для досягнення результату. Й ще один момент: колектив у "Металісті" був дружний, тому не могло бути й мови, що на полі можна відпочити, коли твої товариші борються за м`яч.

— У 85-му році, окрім вас, у Харкові з'явився ще один гравець — відомий усім Володимир Лозинський. Чим запам'ятався цей "дебютант"?

— Лозинський впродовж року грав крайнього оборонця. І вельми продуктивно: маючи чудову фізичну підготовку, виконував великий обсяг роботи. Неабияку користь приносив у нападі: його націлені флангові передачі часто закінчувалися взяттям воріт. У нашому нападі використовувалися гравці, які добре вміли грати головою, — Бондаренко, Талько, Тарасов, і для них передачі Лозинського були дуже зручними. Присутність Володимира в "Металісті"-85 сприяла багатьом нашим перемогам.

— Навесні 1985 року "Металіст" поспіль зіграв два матчі, зовсім не схожі один на один: переміг чемпіона країни "Зеніт" і розгромно поступився срібному призерові — "Спартакові". Чим були зумовлені перепади?

— Радше це був психологічний зрив. Перемігши чемпіона, ми були на піднесенні, але пропустили два прикрих м'ячі. "Спартак" мав у тій зустрічі не так уже й багато моментів, але реалізував геть усі. 0:7 — це прикра поразка. Та, як сказав Євген Пилипович Лемешко, краще один раз програти 0:7, ніж сім разів — по 0:1.

— "Металіст" 1985 року постійно був задіяний у вельми цікавих історіях: двохсотий м`яч Блохіна, скандально відомий виїзд у Грузію разом з київським "Динамо" наприкінці сезону. Вам щось було відомо про це?

— Річ у тому, що я в команді був лише перший рік, тому залаштункові справи мене не торкалися. Моє завдання було просте: виходь на поле й грай належно.

— Хто з гравців команди 85-го був вашим найближчим другом?

— Я вже казав, що "Металіст" був дружною командою. Ми часто зустрічалися сім`ями, разом проводили дозвілля. А найкращі стосунки в мене були з колишнім киянином Юрієм Махинею та Ігорем Якубовським.

— Чи були якісь ігри того періоду, що запам'яталися найбільше?

— У пам'яті залишилися матчі, які команда вигравала і у яких я відзначався забитим м'ячем. Це була гра з "Жальгірісом", в якій я забив м'яч і ми виграли — 1:0, це був виїзний матч у Тбілісі. Щоправда, там я спочатку забив м'яч у власні ворота: ліквідовував небезпеку й сталася "зрізка", якої Ігор Кутепов не чекав. Але потім під час однієї з наших атак я ударом з лінії штрафного змусив капітулювати Отара Габелію. Загальний рахунок зустрічі — 2:2, що для виїзної гри в Тбілісі було дуже непогано.

"ФАВОРИТОМ ВВАЖАЛИ "ТОРПЕДО"

— 1988 року "Металіст" відзначився перемогами, яких від нього не очікували. Спочатку здолав "Спартака"...

— Так, 88-й був найбільш вдалим сезоном у моїй харківській біографії. Перемога над "Спартаком" — один з найприємніших спогадів. Ми перемогли вдома — 2:0, а тоді спартаківці ще були й чемпіонами країни.

— Нарешті, кубкова перемога...

— Коло пошани з Кубком СРСР на "Динамо" — це була велична мить. Ми відчували себе героями, та й були ними... Шлях до кришталевої вершини був надто крутий. Спочатку ми легко пройшли московську "Красну Прєсню" та сухумське "Динамо", а в чвертьфіналі зустрілися з волгоградським "Ротором". Цікаво, що в попередньому колі "Роторові" пощастило (саме — пощастило) обіграти київське "Динамо". Цим волгоградці полегшили нам життя, оскільки тоді, як і зараз, не було команди, яка бажала б зустрітися з киянами в Кубкові. У єдиному матчі в Харкові ми перемогли — 1:0, помстилися за киян.

— Але це були досить прогнозовані перемоги над нижчими за класом. А ось далі "Металіст" здивував...

— Так, у півфіналі нас чекав "Жальгіріс". Бронзовий призер 1987 року, це була сильна команда, рівна за складом. Становище ускладнювалося тим, що єдиний матч треба було грати у Вільнюсі.

Та зустріч склалася для нас вдало: перший м'яч ми забили в першому таймі, і він був досить курйозний. Сашко Іванов пройшов лівим флангом і мав робити навіс у штрафний майданчик, але м'яч упав у нього з ноги. Навіс не вийшов — і м'яч опустився в дальньому куті воріт. Юркус тільки відчайдушно сплеснув руками. Ми повели 1:0, з цим рахунком і пішли на перерву. У другому таймі "Металіст" подвоїв результат: стрімкий прорив Олега Морозова оборонці "Жальгіріса" змушені були зупинити недозволеним прийомом, а пенальті чітко реалізував Леонід Буряк. 2:0 — це вже була перемога і, хоча вільнюсці наприкінці зустрічі скоротили різницю в рахунку, цей гол уже нічого не вирішував — ми вийшли у фінал.

28 травня, стадіон "Динамо". Фаворитом зустрічі вважають московське "Торпедо" — фактичного господаря. І це — незважаючи на те, що "Металіст" був відомий як команда з кубковим характером — у 80-ті він уже був у фіналі, у півфіналі, перемагав у кубкових змаганнях "Спартак". Але фаворити — "Торпедо".

Ми дуже добре налаштувалися на матч, бо розуміли, що цей шанс може бути єдиним у житті. І вийшли на поле розкутішими, ніж суперники: від нас нічого не чекали. Спочатку навіс у штрафний майданчик, де з незрозумілих причин Єрьоменко зіграв рукою. Ростовський арбітр Іван Тимошенко призначив справедливий пенальті, який реалізував Гурам Аджоєв. Ми повели в рахунку.

Другий тайм грали від оборони. Євген Пилипович зробив заміну: на поле вийшов Сашко Баранов. І не помилився. У одній з контратак Гурам Аджоєв чудово пройшов лівим флангом і зробив навіс у штрафний майданчик. Баранов перестрибнув усіх — 2:0. Стало зрозуміло, що Кубок поїде до Харкова.

Далі було святкування — шампанське з Кубка, святковий Південний вокзал, де нас зустрічали як героїв.

— Подейкували, що вас преміювали доволі скромно — порівняно з тим, що обіцяли "Торпедо".

— Преміювали нас непогано. Подарунків було багато: постійно прибували делегації з різних харківських заводів з поздоровленнями. Та для мене це було не головне, я був дуже задоволений самим фактом — Кубок у Харкові!

— І де він стояв цілий рік?

— На стадіоні, на третьому поверсі є кімната, де зібрані усі здобутки "Металіста". Там він стояв упродовж року, після чого переїхав до Дніпропетровська. До речі, з 87-го по 90-й рік Кубок мандрував Україною: Київ — Харків — Дніпропетровськ — Київ, а до Москви прибував лише на день фінального матчу.

— Ви кілька разів згадували ім'я славетного гравця "Динамо" Леоніда Буряка. Наскільки перемоги "Металіста" у 88-му були пов'язані з цим футболістом?

— До приходу Буряка "Металіст" був стабільною командою, що посідала постійно 10-12 місця. На чемпіонаті його поява суттєво не позначилася, а ось у Кубкові — вельми. Леонід був авторитетом для кожного з нас, лідером, який взяв на себе диспетчерські функції. Перебування поруч з ним додавало впевненості, яка, зрештою, й позначилася на результаті. "Металіст" дещо дав і самому Бурякові: в зустрічі з "Араратом" — дуже принциповій — Леонід забив свій 100-й м`яч у залік Клубу Федотова.

"У ВЛАДИКАВКАЗІ МИ ХОТІЛИ ЗАЛИШИТИ ПОЛЕ"

— Після тривалого перебування на посередніх місцях — з 10-го по 12-е у 89-му "Металіст", нарешті, посів сьоме. Але для цього треба було спочатку змінити головного тренера. Відставка Євгена Лемешка була наслідком бунту?

— Це не був бунт — просто назріла ситуація, яка потребувала змін. Євген Пилипович — тренер високої кваліфікації і сьогодні важко сказати, чи були на користь ті зміни. Але вони сталися: команду прийняв другий тренер Леонід Ткаченко. І перший сезон при ньому "Металіст" провів вдало, лише випадково ми не вийшли в єврокубки. У останньому матчі в Одесі нам було достатньо зіграти внічию, і це було цілком можливо — ми володіли повною ігровою перевагою. Але десь хвилин за десять до кінця матчу московський арбітр Спірін призначив дуже сумнівний пенальті у наші ворота. Гра зламалася: у час, що залишився, ми встигли пропустити ще один м`яч і в результаті посіли сьоме місце. Шосте — "Чорноморець"; навесні, коли "Жальгіріс" відокремився, це місце надало одеситам право участі в єврокубках.

— Це міг бути вже другий старт "Металіста" в євротурнірах. А чим пригадується перший?

— Це вельми приємна згадка. Футболіст міг закінчити ігрову кар'єру, але так і не відчути смаку виступів на подібному рівні. Мені пощастило: після перемоги в Кубкові СРСР "Металіст" отримав путівку до Кубка володарів кубків. Перше випробування було в Югославії з місцевим "Борацем". Невдале — ми поступилися 0:2. І все — через хвилювання, оскільки вдома наша команда перемогла 4:0, граючи легко та розкуто, повністю переважаючи суперника в класі. До речі, за час моїх виступів у "Металісті" в чемпіонатах Союзу ми жодного разу не вигравали з різницею в чотири м'ячі.

Наступний суперник — голландська "Рода" з Керкраде. Весь матч "Металіст" грав від оборони. Мені, хоч зріст мав посередній, було доручено опіку нападника збірної Голландії Ван Луна. У одному з моментів, де я боровся з ним за верховий м`яч, голландець зміг опустити його на землю й забити. Ми поступилися — 0:1.

Потім була чудова гра в Харкові — ми притисли футболістів "Роди" до їхніх воріт. Було створено 5-6 стовідсоткових нагод для взяття воріт, але м`яч уперто обминав їх. Реалізуй ми бодай один момент — і ще не відомо, хто вийшов би в наступне коло. Проте нам не пощастило, в чвертьфіналі опинилася "Рода". Хоча, либонь, навіть за таких умов дебют "Металіста" в єврокубках був досить вдалим.

— Після успішних 88-89 років Леонід Ткаченко почав докорінно змінювати склад. З чим це пов'язано?

— Упродовж 89-го й 90-го років у команді з'явилося багато здібної та амбіційної молоді — Кандауров, Пец, Хомуха, Призетко, Помазун. Ткаченко почав ставити їх в "основу" і вони себе добре зарекомендували. Отже, головний тренер почав реконструкцію складу, яка тривала два роки. За цей час з команди пішли Баранов і Якубовський, до Польщі поїхав Віктор Сусло, до Ізраїлю — Юрій Тарасов. Зрештою, на початку 91-го року з вікових футболістів залишився тільки я. Гадаю, ці зміни були необхідні, оскільки та молодь з роками підтвердила свій клас й нині грає на високому рівні.

— Тренерський підхід Леоніда Ткаченка дуже відрізнявся од методики Євгена Лемешка?

— Наскільки я зараз розумію, Ткаченко став спадкоємцем Лемешка в тренерському підході. Звісно, він додав щось своє, але основа роботи була та ж.

— У першому колі 91-го команда деякий час йшла другою, але в підсумку стала 15-ою. Що сталося з "Металістом"?

— Ми дуже вдало стартували в останньому союзному чемпіонаті й деякий час посідали другий рядок. Щоправда, зігравши на дві зустрічі більше, ніж інші. Потім поїхали в турне по Кореї, суперники наздогнали нас за кількістю зіграних матчів, через що "Металіст" опустився на три-чотири сходинки вниз. Та це було не головне. Після корейського турне команда втратила психологічну рівновагу, впевненість у собі — й стала програвати.

— Вирішальну гру з Владикавказом пам'ятаєте?

— Добре пам'ятаю. І скажу, що об'єктивно "Металіст" не заслуговував на розставання з вищою лігою. У матчі з Владикавказом ми володіли ігровою перевагою, мали моменти відзначитись (тільки Скаченко двічі виходив сам на сам з голкіпером), але не забили. А десь на 98-й хвилині, коли, задвалося б, треба закінчити гру, Вадим Жук (загалом кваліфікований арбітр) вирішив, що Руслан Колоколов збив Тедєєва й призначив сумнівний пенальті. Ми навіть хотіли залишити поле, але Ткаченко наказав дограти і, гадаю, зробив правильно.

"ПОВЕРНУВСЯ, ЯК ТІЛЬКИ ВЗНАВ ПРО ЗМІНИ В ХАРКОВІ"

— З розпадом Радянського Союзу не стало й союзного чемпіонату. Що було далі?

— У першому національному чемпіонаті, який Україна розігрувала в два етапи, "Металіст" виступив посередньо, посівши третє місце в групі. Чемпіоном стала "Таврія", яка в очному поєдинку взяла гору над "Динамо". Але й у "Металіста" були свої досягнення — він вийшов у фінал першого розиграшу Кубка України, де зустрівся з "Чорноморцем". Матч, що відбувся на Республіканському стадіоні, був надто важким. Ми нічим не поступалися одеситам, не використали кілька можливостей, а в додатковий час пропустили м`яч. Никифоров пробив штрафний, а першим на добивання встиг Цимбалар. Та все ж, незважаючи на поразку, ми виступили вдало.

— Другий чемпіонат за результатом теж був непоганий. Що ж сталося навесні 1993 року?

— Ту ситуацію важко пояснити. Раптово змінилося ставлення президента клубу Дрозника до команди — вона його перестала цікавити. Пішов з команди Ткаченко, залишив "Металіст" ряд гравців — і він стрімко пішов униз, невдовзі опинився у першій лізі.

— І ви змушені були залишити команду...

— Так. Це сталося з ініціативи президента клубу. Дрозник сказав, що команда моїх послуг не потребує, і якщо в мене є бажання, я можу піти тренером до ДЮСШ. Та я відчував, що можу ще грати на досить високому рівні, тому не згодився. Було дуже боляче залишати Харків.

Мене запросила "Поліграфтехніка" з Олександрії, і я згодився. Той рік, що провів у цій команді, залишив приємні спогади. "Поліграфтехніці" в місті приділялося багато уваги і, що головне, дуже плідно працював (і працює зараз) на посаді президента клубу Микола Лавренко.

Після "Поліграфтехніки" мене запросили львівські "Карпати", де головним тренером був Володимир Журавчак. Здавалося б, у 34 роки доволі важко грати на рівні вищої ліги, але це мені вдалося: за сезон у Львові я відіграв майже 30 ігор.

— Зрештою, влітку 96-го року надійшло запрошення з рідної команди й ви поспішили їй на порятунок...

— Я вже був задіяний у новому чемпіонаті за "Карпати", зігравши три матчі. Але, як тільки взнав, що у Харкові змінилося ставлення до команди, до футболу, відразу ж відгукнувся на пропозицію президента "Металіста" Валерія Бугая й повернувся. Без "Металіста" мені важко уявити власне життя.

— І вже у 36 ви стали незмінним гравцем основного складу, граючи практично без перерв...

— Так, лише кілька матчів пропустив через травми. Хоча зазначу, що грати в цьому віці, та ще й у такого тренера, як Михайло Фоменко, який ставить великі вимоги щодо фізичної підготовки, нелегко.

— Але ж ви як ветеран ще й стали улюбленцем харківської публіки...

— Завжди, виходячи на поле "Металіста", я відчував тепле ставлення й підтримку трибун.

— Певно, глядачі знали, скільки років ви віддали команді?

— Гадаю, це великою мірою зіграло свою роль.

(Закінчення на 8 стор.).

На фото: "Металіст"-88 з Кубком СРСР. Сидить (третій справа) — Іван Панчишин.

"ІЗ ФОМЕНКОМ МИ ЗУСТРІЧАЛИСЯ НА ПОЛІ"

(ЗАКІНЧЕННЯ. Початок на 7 стор.).

"У ФОМЕНКА МИ ТОДІ ВИГРАЛИ"

— Зрештою, як було прийняте рішення про закінчення ігрової кар'єри?

— Закінчувалося перше коло чемпіонату 1997/98 років. Остання зустріч — з чернігівською "Десною". Перед матчем мене викликав Михайло Іванович Фоменко й запитав, які в мене плани, чи не бажаю перейти на тренерську роботу. Я відповів: "Якщо буде пропозиція, згоджуся". Тоді Фоменко сказав, що за два дні буде перегляд вихованців спортінтернатів, і мені потрібно буде відібрати талановиту молодь для виховання резерву. У той же час тренером став Слава Хруслов, і під час ігор між хлопцями 1981 р.н. ми вдвох відібрали 20 підлітків. Сьогодні 13 з них уже тренуються в другій команді, мають непогану перспективу й, за належного ставлення до праці, можуть вирости у гравців "основи".

— А ви не думаєте в перспективі очолити якусь команду вищої ліги?

— Сьогодні в мене вельми відповідальна ділянка праці, тому всі мої думки спрямовані на другу команду.

— Фоменко теж починав з роботи із другою командою "Динамо"...

— Але треба спочатку проявити себе. Так як він. Сьогодні я ще маю мало практики, але бажання й цілеспрямованості в досягненні мети не бракує. Далі час покаже.

— Пригадую, ви з Фоменком навіть грали на одній позиції...

— Більше того, ми навіть зустрічалися на полі. Певно, Михайло Іванович цього не пам'ятає, але я не забуду той матч. Фоменко тоді вчився у Вищій школі тренерів, я — у Львівському державному інституті фізичного виховання. Проводилася першість серед клубів товариства "Буревісник". Михайло Іванович грав проти нас у команді ветеранів, і ми перемогли — 2:0.

— У керівництві "Металіста" — лише оборонці й воротарі...

— Зрозуміло, це випадковість, хоча й цікава.

— Тактичні концепції Фоменка вельми відрізняються од концепцій Лемешка й Ткаченка?

— Так, насамперед — у побудові навчально-тренувального процесу. Відрізняється й тактика гри, й добір виконавців. Як я розумію, Михайло Іванович має власну модель гравця й обирає футболістів за нею.

— Наостанок, будь ласка, про сім'ю.

— Живемо в Харкові. Дружина Ніна й двоє діточок — 12-річний Дмитрик і 5-річна Вікторія. Донечка ходить у дитсадок, син навчається в школі та футбольній секції на "Металісті".

— Тобто, ми ще можемо побачити футболіста Дмитра Панчишина?

— Важко щось сказати. Бажання в нього є, далі — спрямуємо в потрібному напрямку.

— Тренер Іван Панчишин візьме до себе футболіста Дмитра Панчишина?

— Цього надто довго чекати **(сміється)**. Якщо відповідатиме всім вимогам, можливо, й візьме. Але вимоги будуть вельми високими.

— Взагалі Іван Панчишин — суворий тренер?

— Не сказав би, що суворий. Але вимогливий. До себе також: відчуваю багато недоліків у власних знаннях, тому постійно відшукую літературу, щоб ліквідувати їх.

— Головний тренер Іван Панчишин від кого візьме більше — від Лемешка, Ткаченка чи Фоменка?

— Я зараз працюю в другій команді за методикою Фоменка. Тому, либонь, як тренер я взяв найбільше в нього.

— Відверто: вірите, що "Металіст" ще за вас стане чемпіоном України?

— Про чемпіонство сказати важко. А ось у єврокубках ми в найближчі рік-два будемо неодмінно.

Розмову вів
Дмитро КОРОТКОВ.

Спортивний Канал

Сергій ДЕРЕПА, Володимир КАРДАШ та Сергій САВЕЛІЙ на спортивному каналі (УТ-2) представляють:

СУБОТА
(26 червня)
13.15 — 14.00
НЕДІЛЯ
(27 червня)
12.00 — 13.00

— Велогонка пам'яті Скопенка.

— Репортаж про змагання за програмою Всеукраїнських літніх спортивних ігор. Академічне веслування, велоспорт, веслування на байдарках і каное тощо.

Крім того, упродовж двох днів телеглядачів чекає чимало іншої цікавої інформації.

"Спортивний канал" — інформаційний партнер газети "Український футбол".

За вашими листами

"КОЛИ, НАРЕШТІ, ФФУ НАВЕДЕ ЛАД У ЗБІРНІЙ?"

Віктор Малов, шахтар, місто Красний Луч Донецької області:

— Що в нас за телебачення таке, якому "начхати" на наш футбольний чемпіонат? Усі знають, що прийнята "Програма розвитку футболу в Україні". Але виходить, що панам, твердолобим чиновникам, це до "лампочки"? Чому пропонують канадський хокей, американський баскетбол та всілякі автогонки?

— Маєте слушність. Але, напевно, й вам, як нікому іншому, відома "мудрість та далекоглядність" наших чиновників, які найчастіше йдуть шляхом найменшого опору. Але є й інша сторона медалі: навряд чи наш перший канал телебачення можна назвати заможним. А нині все впирається в кошти.

Геннадій Кокоша, селище Петрівка Одеської області:

— Останнім часом наш футбол зробив помітний крок вперед. Як на мене, це явище необхідно пропагувати й підтримувати на всіх рівнях. Чому, наприклад, у день туру чемпіонату неможливо дізнатися про його підсумки? Тому, як на мене, нам конче необхідна передача, хоча б хвилин на 15-20, яка б коментувала подробиці туру в день, коли той відбувся. Тому до вас прохання: оскільки ви партнери "Футболу від УТН", порадьте їм організувати таку телепередачу.

— Навряд чи їм треба щось радити в цьому плані. Наскільки нам відомо, творчий колектив "Футболу від УТН" активно працює в цьому напрямку. І нововведення будуть обов`язково.

Андрій Дукаров, Запоріжжя:

— Я передплатив "Український футбол" ще минулого року за 23 гривні 16 копійок. А в останніх числах газети довідався, що вартість передплати зросла. Чи треба мені щось доплачувати, щоб регулярно й надалі отримувати "УФ"?

— Шановний пане Андрію та інші наші читачі! Ми вже повідомляли і робимо це ще раз: нічого доплачувати не треба. отримуйте газету і будьте з нами.

Віктор Шумський, місто Барвінкове Харківської області:

— Надрукуйте, будь ласка, кількісний склад учасників Кубка УЄФА та Ліги чемпіонів, структуру проведення обох кубків та таблиці коефіцієнтів УЄФА.

— Це ми обов'язково зробимо. Стежте за публікаціями у нашому часописі.

Марія, місто Одеса, Французький бульвар, 12/1, офіс №3, Фан-клуб "Динамо" (Київ):

— Я президент Фан-клубу "Динамо". Хотіла , щоб через вашу газету вболівальники дізнались про те, що і в Одесі є клуб прихильників київського "Динамо". Він організований за допомогою моїх друзів і функціонує як молодіжна організація. Фан-клуб доступний для всіх, тож чекаю на ваші листи...

— Якщо справу в свої руки бере жінка, то обов'язково все буде добре. Тим більше, якщо вона президент (хоча й фанклубу). Перше побажання для вас ми вже виконали: адресу вашої організації прочитає весь український футбольний загал. Решта справи — за нашими, даруйте — вже вашими, дописувачами.

Олександр Приступа, село Чистопіль Дніпропетровської області:

— Прошу надрукувати склади команд провідних футбольних країн Європи...

— Олександре, перед початком чемпіонатів у вищезгаданих тобою країнах ми обов'язково надрукуємо цей матеріал (і не тільки це).

Тетяна Медвєдєва, Кривий Ріг, вулиця Павленка, 3/4:

— ...Футбол, як я зрозуміла, — це хвороба, яку неможливо вилікувати. І якщо дехто вважає, що дівчатам подобається не футбол, не гра, а власне футболісти, то він дуже помиляється.

Мені пощастило, що я мешкаю в Кривому Розі і що в нашому місті є чудова команда — "Кривбас". Цікаво, чому футбольна преса не приділяє достатньої уваги нашій команді та її гравцям? І ще одне прохання: будь ласка, надрукуйте мою адресу у рубриці "За вашими листами". Дуже хотілося б знайти собі друзів по листуванню, таких, які не уявляють свого життя без футболу...

— Таню, боронь, Боже, щоб ти не думала, що ми нехтуємо чи не поважаємо думку наших чудових вболівальниць. Ви ніколи не були і не будете для нас другосортними. Повірте — "Український футбол" слів на вітер не кидає! Щодо твого прохання — виконуємо залюбки. Адресу надрукували. А тепер про те, що футбольна преса не приділяє належної уваги "Кривбасу". Ми намагаємось це робити, але з "Кривбасом" чомусь дуже важко знайти інформаційний контакт.

В.О.Золочевський, смт Драбів Черкаської області:

— ...Ми не маємо права замовчувати той факт, що збірна України котиться повільно в прірву. Тим більше — в такому шанованому виданні, як "Український футбол". Бо рівень збірної-середнячка, без свого обличчя й почерку, такій великій державі, як Україна, не потрібен...

О.Г. Возняк, Луцьк:

— ...Якщо ФФУ не зробить рішучих дій і не наведе порядок у збірній і не запросить до керма нашої головної команди країни Валерія Лобановського, — буде такий же результат, як і в попередньому турнірі за вихід на світову першість.

— Шановні наші читачі! Ми розуміємо, що останній поєдинок нашої збірної проти вірменів інакше, ніж повним провалом, назвати важко. Але будьмо відвертими: ми маємо те, що маємо. Інше — або не відповідає рівню, або взагалі його немає. Будемо сподіватись, що в трьох останніх відбіркових матчах Євро-2000 за участю збірної України диво та удача будуть на нашому боці.

Олександр Колівошко, Чернігів:

— Чому не друкуєте моїх кросвордів?

— Сашко! Якщо ваші хрестослови відповідають усім вимогам, вони обов'язково будуть надруковані. Але до вас є одне прохання: надсилайте хрестослови на чистому, білому аркуші, розбірливим почерком і головне, щоб питання були чіткими і недвозначними.

М.В.Мельников, село Вільшана Сумської області:

— ...Дивно і незрозуміло, чому фахівці і журналісти з такою легкістю говорять про продаж Шевченка до "Милана", адже втрата хоча б однієї складової може надовго вивести команду з ладу, порушити гармонію зв`язків.

— Переходити в інший клуб чи ні, має вирішувати клубне керівництво та сам футболіст. Схоже, що Андрій Шевченко зовсім не проти пограти в італійському чемпіонаті. Можливо, італійський період кар'єри виявить щось нове у багатогранному таланті Андрія. Що ж до "незамінності чи порушення гармонії", то це тимчасова проблема. Ми звикнемо, як звикли свого часу до втрати Юрана, Саленка, Ковальця, Максимова, Леоненка...

В.В.Пацера, місто Черкаси:

— ...Важливо мати в газеті "зимовий" матеріал для дискусій. Пропоную заздалегідь відкрити хокейну сторінку...

— Пропозиція цікава, хоча й неоднозначна. Ми ж все-таки "Український футбол", а не "Футбол — хокей". Але в будь-якому разі ми над цією пропозицією подумаємо.

М.С.Лубинець, Кривий Ріг:

— Дуже дякую за "УФ" від 29 травня 1999 року. Особливо вас будуть з "приємністю" згадувати колекціонери. Як ви вважаєте, як цей номер вмонтувати до підшивки?

— Шановні М.С.Лубинець та колекціонери! Сподіваємось, що ви передплачуєте "УФ" не лише заради підшивки.

Олена, місто Київ:

— Мене цікавить одне питання: чи є в Україні, зокрема в Києві, жіночі футбольні команди?

— Є, але не так багато, як хотілося б. У Києві залишилась одна-єдина жіноча команда — "Київська Русь".

Андрій Нагорняк, місто Чернівці:

— ...А Короткову та Панфілову пораджу не сприймати бажане за дійсне і припинити співати гімни "Шахтарю" (невідомо, за які заслуги), а писати виважено та об`єктивно...

— Дякуємо за критику. А ще повідомляємо, що в нас газета "Український футбол", а не літературний альманах, в якому співають оди, дифірамби та гімни. І в нашій редакції працюють саме Дмитро Коротков та Олександр Панфілов, а не Гаврило Державін чи Дем`ян Бєдний. Що ж до бажаного та дійсного, то зачекаймо до старту нового сезону, який і розставить усе та всіх по своїх місцях.

Редактор номера - Микола МОТОРНИЙ
Старший коректор - Людмила СЕМЕНОВА

"Український футбол" - видання газети "Молодь України". Свідоцтво про реєстрацію КВ № 1778

Наш розрахунковий рахунок № 26003511 у Першому Київському філіалі АППБ "Аваль", МФО 322506, для "Українського футболу", код 05905668.

Видавництво "Преса України", 252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

441-83-52, 441-83-03, 441-83-85, 441-83-90. Факс 225-31-52, 441-83-03. Відділ реклами та реалізації 441-88-91.

252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50, редакція газети "Український футбол".

Щоденно, крім суботи і неділі, з 9-ї до 18-ї години.

Головний редактор В. І. БОДЕНЧУК

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:
Віктор БАННИКОВ (перший віце-президент Федерації футболу України), Юрій БРЯЗГУНОВ (заступник головного редактора), Юрій БОНДАР, Валерій ВАЛЕРКО, Микола МОТОРНИЙ (заступник головного редактора), Сергій ПІЛЬКЕВИЧ, Федір ШПИГ (президент банку "Аваль").

ДЗВОНІТЬ

ПИШІТЬ

ЗАХОДЬТЕ

Електронна пошта my@ molod. kiev. ua
WEB-сторінка в Інтернеті — http://uamedia.visti.net/uf

Тираж 70 156 примірників.

Зам. 0327066. Індекс 60994.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0